

Τό σαλόνι του γιατρού

— Βαρεθήκαμε νὰ περιμένουμε κι' ἀποφασίσαμε νὰ περάσουμε τὴν ὥρα μας, ὅσο τὸ δυνατό πιὸ εὐχάριστα.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 22-23
ΣΕΙΡΑ ΒΡΙΟΣ-ΟΚΤ/ΒΡΙΟΣ
1951

Η ΣΠΕΣ

Ευδανήρχισε τήν δράσιν της

ALCALINS SPES

Αλκαλικά δισκία τύπου Victor προς παρασκευήν αλκαλικού υδατος επί υπερχλωρυδρίας, Έλκους του στομάχου και δωδεκαδακτύλου, νοσημάτων του έντερικου σωλήνος, των νεφρών, του ήπατος, του δέρματος και της θρέψεως. Απαραίτητα κατά την χορήγησιν σουλφαμιδών και σκευασίων ικυλικού νατρίου.

ASEPTOFORM SPES

Αντισηπτικόν διά πλύσεις του κόλπου και της μήτρας, της ρινός και του λάρυγγος, διά την άντισηψίαν των χειρών και χειρουργικών εργαλείων ως και διά την εξουδετέρωσιν της κακοσμίας των ποδών.

BROMUCALCIUM SPES

Συνδυασμός Lactobionate de Calcium και Βρωμίου. Υπερέχει των παραπλησίων σκευασίων διά την μεγαλύτεραν περιεκτικότητα άσβεστιού. Ουδεμίαν αντίδρασιν προκαλεί.

CAMPHOSOL SPES

Το δεδοκιμασμένον αναλγητικόν της άναπνοής και της κυκλοφορίας με βάσιν καμφοσυλφανικήν ένωσιν και την καφεΐνην. Ως άποχρεμπτικόν και διά την κατάπαυσιν του βηχός αναγράφεται το CAMPHOSOL Codivie.

FORMAMINE SPES

Δισκία καθαρής Έξαμεθυλεντετραμίνης διά την απολύμανσιν των ούροφόρων οδών, των ούρων, της χολής, των χολαγωγών οδών και του αίματος έν γένει.

NARDOBROMINE SPES

Διά πάσας τās παθήσεις τās όφειλομένας εις διαταραχάς του νευρικού συστήματος με βάσιν τās δραστικά στοιχεία της νάρδου έν συνδυασμώ με τō βρώμιον.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ SERUMS GLUCUSES SPES ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΡΙΣ ΑΠΕΣΤΑΓΜΕΝΟΝ ΥΔΩΡ

LJNJMENT SPES | HUILE DE PARAFINE SPES | LIMONADE PURGATIVE SPES

Υπερέχουν τών παραπλησίων συσκευασιών.

OPORINE SPES

Αριστον παρασκεύασμα έξ αλάτων περιεχομένων εις τās φρούτα, φυσικόν ύπακτικόν. Λίαν ώφέλιμον επί άνωμαλιών περι τήν χώνευσιν, τάσεως προς έμετον, άϋπνιών, κεφαλοπόνων και άλλων ένοχλημάτων προερχομένων από άτακτον βίον, πολυφαγία, άρθριτισμών κλπ.

THIEROXYLINE SPES

Το κατ' έξοχην φάρμακον κατά τών βρογχιτίδων, κατάρρων, του άναπνευστικού συστήματος, πνευμονικού έμφυσήματος, τραχείτιδος, φυματιώσεως κλπ. Αριστον άντιδηκικόν και άποχρεμπτικόν.

PEPTO - IODINE SPES

Ένωσις Ιωδίου και πιπτινης κατ' ειδικήν μέθοδον παρασκευαζομένη. Υπερέχει πάσης άλλης σκευασίας. Άρτηριοσκληρυνσις, έμφύσημα, χρονία βρογχίτις, άσθμα, λυμφατικά καταστάσεις, χοιράδωσις παιδών, ρευματισμούς, παχυσαρκία, τριτογενής και κληρονομική σφύλις.

URICOLYSINE SPES

Διαλύει τō ούρικόν οξύ. Ένδεικνυται επίσης κατά της ψαμμιάσεως, των κολικών του ήπατος, και των νεφρών, των ρευματισμών, των άρθριτικών ήμικρανιών, των ισχυαλγιών και έν γένει των πολυειδών έκδηλώσεων του άρθριτισμού.

QUINAVINE SPES

Αριστον τονωτικόν, πλουσιώτατον εις βιταμίνας λόγω της περιεχομένης βύνης. Έχει εύχάριστον γευσιν θαυμασίου λικέρ.

Τό σαλόνι του διατρού

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΑΡΝΗ 7 ΤΗΛ. 51-81
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΕΤΟΣ 16ον - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ — ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1951
ΤΕΥΧΟΣ 22ον — 23ον
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΒΑΣ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΧ. 324.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 2.000

Από Μηνε — Λέλινα

ΟΙ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Εις όλους τούς υγειονομικούς οι όποιοι επέτυχαν εις τās τελευταίας εκλογάς και άνεκηρύχθησαν ήδη βουλευται τō «Σαλόνι του Ιατρού» άπευθύνει θερμά και ειλικρινή συγχαρητήρια. Είναι τόσα πολλά και ένδιαφέροντα τὰ ζητήματα των υγειονομικών ώστε χρειάζεται ή βοήθεια και ή ένίσχυσις όλων όσοι τὰ γνωρίζουν διά νά επιταχυνθή ή λύσις των. Έχουν όλοι των ύποχρέωσιν, άσχέτως πολιτικών ύποχρεώσεων, εις τὰ ζητήματα της τάσεως και του επαγγέλματος νά είναι ήνωμένοι. Πρέπει ν' άποδείξουν ότι δέν υπάρχουν καλύτεροι και θετικώτεροι άνθρωποι από τούς Ιατρούς, γενικώς, και τούς φαρμακοποιούς εις την Ελλάδα. Είναι άλλωστε οι μόνι Ιατροί οι μόνι κατάλληλοι διά νά την θεραπεύσουν από τὰ... δεινά της και ν' άκούσουν τὰ... καρδιοκτύπια της οι δέ φαρμακοποιοί νά τούς δώσουν τὰ κατάλληλα... τονωτικά. Σε μιά τέτοια περίπτωσιν άς μη λησμονήσουν και τὰ προϊόντα της «Farel». Είναι πραγματικώς περίφημα!

ΤΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ...ΦΙΛΙΑ

Συστηματικά πειράματα πού έγιναν τελευταία στο Πανεπιστήμιο της Ουάσιγκτον, απέδειξαν ότι τὰ φίλια ανθρώπων ύγιων δέν παρουσιάζουν κανένα σοβαρό κίνδυνο μικροβιακής μόλυνσεως γιατί τὰ μικρόβια, πού ανταλλάσσονται μ' ένα τέτοιο φίλι εινε όλα άόλαστα. Αντιθέτως όμως, τὰ χείλη ενός άρρώστου μεταδίδουν μικρόβια ίλαρας, παρωτίτιδος ιμφλουέντζας και διαφόρων άλλων άσθενειών...

Επομένως — συνιστούν οι Άμερικανοί γιατροί...—πριν φιλήσετε τόν ή τήν αγαπημένη σας καλά θά κάνατε νά τού ζητήσετε πρώτα πιστοποιητικόν... υγείας! Έξακριβώθηκε άκόμη ότι τὸ φίλι τῆς γυναίκας μεταδίδει περισσότερα μικρόβια από τὸ φίλι τοῦ άνδρός, γιατί, τὰ συγκεντρώνει τὸ κοκκινάδι τῶν χειλιῶν της. Οικονομία και προσοχή λοιπόν, αγαπη-

τοί αναγνώσται κι' αγαπηται άναγνώστριαι, στό... φίλημα!

ΚΙ' ΕΔΩ Η ΜΟΔΑ

Κάθε εποχή έρχεται με ένα θαυματουργό φάρμακο πού θεραπεύει όλα τὰ άνιάτα νοσήματα και πού εξασφαλίζει τή μακροβιότητα και ίσως και... την άθανασία. Μιά φορά ήταν κάτι θαυματουργά δισκία για τὰ όποια οι σχετικές διαφημίσεις έλεγαν ότι ήμπορούσαν νά άναστήσουν και νεκρούς και λίγο έλειπε τότε ο θάνατος νά χάση την σοβαρότητα του και την υπόληψή του και νά περάση στην κατηγορία των ξεπερασμένων μεγαλειοτήτων. Ευτυχώς για τὸ θάνατο και δυστυχώς για τή ζωή ο κίνδυνος αυτός πέρασε πολύ γρήγορα. Και τὰ θαυματουργά δισκία εξασφάλισαν μιά μόνιμη θέσι στην αποθήκη των άρχαίων. Έπειτα ήλθε ή κομπούχα. Την θυμάσθε; Ήταν ένα έξωτικό φυτό πού έθεράπευε όλα τὰ θανατηφόρα νοσήματα. Και όλος ο κόσμος επίστευσε τότε πως ήμπορούσε νά σωθή με τὸ θαυματουργό αυτό φύλλο. Γιατί νά μη πιστέψη; Μήπως με ένα φύλλο δέν εσώθη και ή Εύα από τὸ ψύχος όταν έγυμνώθη;... Και έγινε τόση κατάχρησις και διαφήμισις πού για μιά στιγμή έγινήθησαν σοβαροί φόβοι μήπως λείψη έντελώς ο θάνατος και ή γή πλημμυρίσει από άθανάτους. Και τί θά συνέβαινε τότε; Θα κινδύνευαν νά καταστραφούν όλες οι ασφαλιστικές εταιρίες ζωής και όλοι οι ανειμιοί πού έπεριμεναν νά κληρονομήσουν τούς θεούς. Άλλά και αυτός ο κίνδυνος παρήλθε και ή κομπούχα έμεινε μόνον ως διασκεδαστική άνάμνησις. Τώρα πάλι είναι πολλός καιρός πού διαφημίζονται ξένα «σπεσιαλιτέ» ως θαυματουργά. Τὸ θαύμα εύρίσκεται μέσα σε κάτι «κομπριμέ» ή «χαπάκια» ή και άπλη σκόνην.

Μιά κυρία πού παρτενονείτο ότι μετεχειρίσθη «θαυματουργά» και είναι... χειρότερα.

—Ήτο έπόμενον, της άπάντησα. Τὸ έπήρατε πολύ άργά. Άν τὸ πέρατε την εποχή πού ήταν της μύδας, άσφαλώς θά βλέπατε μεγάλη βελτίωσι... Βλέπετε έχουν και τὰ φάρμακα τήν... μό-

δα τους. Όταν περάση χάνουν τήν... αξία τους!

ΤΟ ΧΥΝΟΜΕΝΟΝ ΑΙΜΑ

Εις τόν ήμερήσιον τύπον έδημοσιεύθησαν αρκετά ένδιαφέροντα πληροφορία διά τὸ συντελούμενον έργον της συγκεντρώσεως αίματος υπό τού σταθμού των Πρώτων Βοηθειών της Πρωτεύουσας. Έγνώσθη φερ' είπείν ότι από τού 1935 μέχρι τέλους 1950 έγιναν 27.073 άφαιμάξεις από τās όποιās αι 15.000 προήρχοντο από γυναίκες. Τὸ γεγονός είναι αρκετά χαρακτηριστικόν διότι άποδεικνύει ότι υπάρχει πλέον δημιουργημένη συνείδησις διά την παροχήν αίματος υπό τών υγιών ανθρώπων προς διάσωσιν άσθενών συνανθρώπων των. Υπάρχουν σήμερα 1.100 έθελονται αίμοδότεαι και κάθε γραμμάριο αίματος πληρώνεται από 500 δραχμές. Σκεφθήτε τώρα πόσον αίμα πηγαίνει κυριολεκτικώς χαμένο με τὰ συνεχώς άναγγελλόμενα «δράματα τιμής» έδώ και εις τās έπαρχίας. Θα ήτο προτιμώτερον όλοι αυτοί οι... αίμοχαρείς δράσται τών «δραμάτων τιμής» νά έβιδαν τὸ πολύτιμον αίμα πού χύνουν εις τόν Έρυθρόν Σταυρόν και νά πληρώνωνται. Αντί «δραμάτων τιμής» θά είχαμε άπλώς: «δράμια... τιμής». Και τὸ αίμα θά χρησιμοποιείτο για κάποιο άγνότερο και άνθρωπιστικώτερο σκοπό.

Ανι Ισομονίτε ολι
το σήμα "FAREL" ολι
έξασφαλίζει την ά-
νεβη δοσοδογία.
την άσφάλεια να-
δαρόμια των αρω-
των υγών και την
επίδοξη βελτιώσιν

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΟΡΕ...
ΗΜΕΡΟΜ...
ΑΡΙΘ... 36210

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΤΕΡΑΤΩΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

ΜΙΑ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ HEINRICH GESENIUS

Εν αντιθέσει πρὸς τὰ μεταπολεμικά χρόνια τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου παρουσιάσθηκε εἰς τὴν Γερμανίαν μετὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν μία ἐπαύρισις γεννήσεων τεράτων. Πρῶτος ὠμίλησεν περὶ αὐτοῦ ὁ Gesenius σχετικῶς διὰ τὸ Βερολίνον τὸν Μάιον τοῦ 1948. Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους ἐπεβεβαίωσεν ὁ Kiebanon — Μόναχον τὰς γενομένας αὐτὰς ἐγκεκλεισμένας εἰς στρατόπεδα

Εἰκὼν 1
Δικέφαλος ἔλαφος.
(Ἐκ τῆς Πινακothek τοῦ Κυνηγετικοῦ
Περιπτέρου Γκρύνεβαλτ)

συγκεντρώσεως Ἑβραίας ἐν συνεχείᾳ δὲ καὶ διὰ Γερμανίδας γυναῖκας. Τέλος τὸ 1950 ἔκαμνεν ὁ κ. Nowak - Chmipitz μίαν στατιστικὴν μεγαλυτέρας ἐκτάσεως, ἡ ὁποία ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὰς γενομένας ἐν Μονάχῳ καὶ Βερολίνῳ παρατηρήσεις ἐπεβεβαίωσεν τὰ ἀποτελέσματα αὐτά. Ἀπεδείχθη δηλαδὴ ὅτι αἱ γεννήσεις τεράτων προκαλοῦνται σχεδὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ σοβαρὰ ἐλαττώματα κατασκευῆς τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐνδιαφέρουσαν ἐξακρίβωσιν ἔκαμνεν ἐν τῷ μεταξύ καὶ ὁ Aresin εἰς τὴν Λειψίαν. Δὲν ἤργησεν νὰ ἐπιληφθῇ καὶ ὁ καθημερινὸς τύπος αὐτοῦ τοῦ θέματος. Μεταξὺ ἄλλων ἀνεφέρθη καὶ μία ἐπαύρισις τῶν γεννήσεων τεράτων καὶ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, πρᾶγμα ὅπερ συνέδασαν μετὰ τὰς ἐκεῖ ριφθίσας ἀτομικὰς βόμβας.

Εἰς ἄλλο σημεῖον δίδομεν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν μας σχετικῶς μετὰ τὰς γεννήσεις τεράτων ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἰδιαίτερον σκληρὰ δοκιμασθέν Βερολίνον. Εἰς μίαν ἄλλην μελέτην διαφωνοῦμεν βάσει πειραμάτων γενομένων ἐπὶ ζώων πρὸς τὴν σχέσιν τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον ἐπι-

δράσεων ὡς αἰτιολογικοῦ συντελεστοῦ διὰ τὴν δημιουργίαν μορφῶν παρεκλινόντων τῶν φυσικῶν. Εἰς τὴν παρούσαν ὁμοῦ ἐκδασιν θέλομεν νὰ δώσωμεν μίαν σύντομον ἰδέαν ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ τῶν γεννήσεων τεράτων, εἰς πλάσιον ποῦ θὰ εἶναι γενικοῦ καὶ διὰ τὸ ἡμέτερον θέμα ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος.

Τερατάδεις μορφᾷ ζωντανῶν ὑπάρξεων ἐκίνησαν ἀνεκὰθεν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀνθρώπου, εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς.

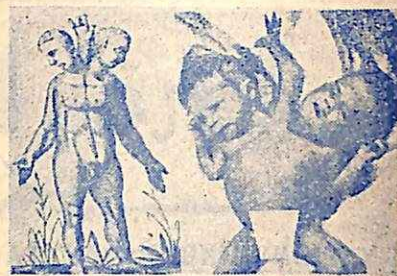
Ἀναπαραστάσεις π.χ. ζώων με περισσότερα κεφάλια τοῦ ἐνὸς συναντῶνται σχεδὸν εἰς ὅλους τοὺς λαούς. Πρὸ 200 ἀκόμη ἐτῶν τὰς ἀνευρίσκωμεν ἐπὶ τοιχογραφίῶν (εἰκὼν 1) καὶ ἀκόμη σημερον δέχεται εὐχαρίστως ὁ εἰδικὸς καὶ ἡμερήσιος τύπος τοιαύτας εἰκόνας πρὸς δημοσίευσιν. Αἱ δυνατότητες νὰ παρακολουθήσωμεν τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ τῶν πολιτισμένων λαῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὰς τερατάδεις μορφὰς κατὰ τοὺς παρελθόν-

Εἰκὼν 2
Ἐπὶ λυχνίας ἐκ τираκόττας ἐν Καντέρμπουρ (Ἀγγλία).
Ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ αἱ σειρήνες.

τας αἰώνας, εἶναι σημερον εἰς τὸ Βερολίνον πολὺ περιορισμένα λόγω τῆς καταστροφῆς τῶν διαφόρων ἀντικειμένων, τῶν βιβλιοθηκῶν μας καὶ τῶν συλλογῶν μας εὐρίσκονται εἰς τὰ μουσεῖα. Ὡς ἡ πλουσιωτέρα δι' αὐτὰ πηγὴ μᾶς μένει ὁ ἀπὸ ἱατρικῆς πλευρᾶς εἰς τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τῆς κλίμακος εὐρισκόμενος Ἑλληνικὸς λαός. Τὸ προσὸν ποῦ ἔχουν οἱ Ἕλληνες νὰ κάμουν ὀρθὰς καὶ φυσικὰ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς φύσεως συνεδέθη εἰς αὐτοὺς μετὰ μίαν

«Διάθεσιν πρὸς μύθους». Ἀκόμη περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαούς, κατεσκεύαζαν τοὺς θεοὺς συμφῶνως πρὸς τὸν ἑαυτὸν τῶν. Σύμφωνα μετὰ τὴν μυθολογίαν τῶν οἱ θεοὶ καὶ αἱ θεαὶ τῶν ἐρωτεύονται συχνότατα ὠραίους ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ἐπλησίαζον εἴτε ὁράται εἴτε ὑπὸ ἄλλην τινα παρηλλαγμένην μορφήν. Ἐκ τῶν συνδυασμῶν αὐτῶν προέκυπτον ἡμίθεοι ὑπάρξεις ἀ-

Εἰκόνες 3 καὶ 4
Δικέφαλοι, σχέδιον Licetus (1634).
Δικέφαλος, φωτογραφία (1949).

συνήθους μορφῆς. Ἀσφαλῶς αἱ γεννήσεις τεράτων τὰς ὁποίας ἀντίκρυζαν οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, θὰ εἶχαν μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ πνεύματος αὐτῶν ἐφ' ὅσον μάλιστα οἱ ἱερεῖς τῶν ἦσαν συχνάκις καὶ ἱατροὶ συνάμα. Διότι ἀκριβῶς ἐκεῖναι αἱ ὑπερβολαὶ τῆς φύσεως αἱ ὁποῖαι κάμνουν παταγῶδη ἐντύπωσιν, ὀφείλονται εἰς αἰτία τὰ ὁποῖα ἔχουν παρατηρηθῇ ἐν τῇ πραγματικότητι.

Εἰς τὴν μελέτην του «Περὶ μύθου καὶ παθολογίας» παραπέμπει ἐν λεπτομερείαις ὁ R. Rossle τὸ 1942 ἐπὶ τῶν σχέσεων αὐτῶν.

Εἰς ταύτην τονίζει, ὅτι θὰ ἡμπορούσε τις νὰ θέσῃ ὡς κανὼν τὸ ὅτι: «Ὅσον σπανιωτέρα καὶ συνεπῶς πιὸ κτυπητὴ καὶ ὅσον φρικτωτέρα ἦτο ἡ μορφή ἑνὸς γεννηθέντος τεράτος τόσοον ταχύτερον ἐγένετο τοῦτο ἀφορμὴ δυσειδαιμονιῶν καὶ μυθολογικῶν φαντασιῶν». Οὕτω π.χ. αἱ συχνότατα συναντῶμεν κακόμορφοι γεννήσεις τοῦ «Bec de Lievre» τῆς «Spina Bifida» δὲν ὑπῆρξαν οὐδέποτε ἀφορμὴ νὰ συσχετισθοῦν μετὰ μυθολογικὰ πρόσωπα, ἐνῶ ἡ πολὺ σπανιωτέρα ἐμφάνισις μιᾶς Σειρήνος παίζει ἀκόμη σημερον ἑναν σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν τέχνην καὶ τὴν λογοτεχνίαν. Τὸ παράδειγμα ἀκριβῶς τῆς δημιουργίας Σειρήνων δεικνύει τὴν ἐπιρροὴν τῆς τερατολογίας ἐπὶ τοῦ διανοητικοῦ κόσμου ἀνὰ τὰς ἑκατονταετηρίδας.

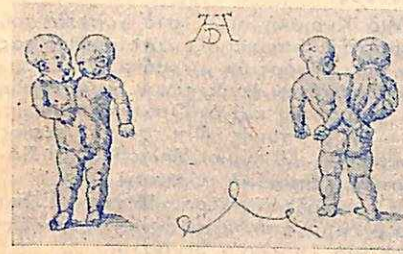
Ἀς ἀρχίσωμεν μετὰ τὴν ἐποχὴν πρὸ (βλέπε ἀπέναντι σελίδα)

ΜΕΤΑΞΥ ΜΥΘΟΥ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΤΕΡΑΤΩΝ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΝ

(Ἐκ τῆς παραπλεύρωσ ὁρίδος)
Χριστοῦ. Ἡ εἰκὼν ὑπ' ἀριθ. 2 οἰκνύει τὴν συνάντησιν τοῦ Ὀδυσσεὺς μετὰ τὰς Σειρήνας, δηλ. τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον περιγράφει ὁ Ὅμηρος μετὰ τὰς λέξεις: «Ἐλὰ πολυτραγουδιμένη Ὀδυσσεῖα, Σὺ καύχημα καὶ φημισμένον τῶν Ἀχαιῶν. Ὁδήγησε τὸ πλοῖόν σου εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἄκουσε τὸ τραγοῦδι μας». Ὁ Ὀδυσσεὺς ἴσταιται δεμένος εἰς τὸ κατάρτι, δίπλα του ἐλλεῖπει χώρου

Εἰκὼν 5
Δικέφαλοι μετὰ 4 βραχίονας, σχέδιον τοῦ περιήμου, Γερμανοῦ ζωγράφου Ντύρερ (1512).

κάθεται μόνον ἑνας, ὁ ὁποῖος βουλώνει τὰ αὐτιά του μετὰ κηρὸν καθὼς καὶ ὁ πηδαιολογός. Πρὸ τοῦ πλοίου φαίνεται μίαν Σειρήνα μέσα στὰ κύματα κατὰ τὰ φαινόμενα κάμνουσα ἐλκυστικὰς κινήσεις μετὰ τὸν βραχίονα. Καθὼς φαίνεται, ἑνα φλόουτο ποῦ ἐκρατοῦσε ἀπεσπᾶσθαι μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἑκατονταετηρίδων.

Πλησίον τῶν δύο ὁπῶν, τῶν προοριζομένων διὰ τὰ φυτίλια τῆς λυχνίας, εὐρίσκονται ἐπίσης ἄλλο δύο θαλάσσια ἐκτρώματα.

Μερικὰς ἑκατονταετηρίδας μετέπειτα, ἡλλαξαν ριζικὰς αἱ ἀντιλήψεις. «Ὁ Ὅμηρικὸς ἥλιος» ἐθεωρεῖτο ὡς μία ὑπερβολικὴ δυσειδαιμονία. Αἱ γεννήσεις τεράτων οφείλονται πλέον εἰς διασταυρώσεις μετὰ τοῦ διαδόλου, καὶ οὕτω μερικαὶ ἀτυχεῖς μητέρες, αἰτίνες ἔφερον εἰς τὸν κόσμον ἑνα παρηλλαγμένον τέκνον ἐτερμάτιζον τὸν βίον τῶν ἐπὶ τῆς φωτίας. Ἡ ἐκαίετο εἰς τὴν θέσιν ταύτης κάποια γραῖα ἡ ὁποία ἐλέγετο ὅτι τῆς εἶχε κάμει μάγια διὰ νὰ κάμνη τὸν τερατοειδῆ αὐτὸν τοκετόν. Εἰς τὴν πλέον ἀπίθανον ἀναπαραστάσεις συναντῶμεν εἰκόνας ἀπολύτως φυσικὰς.

Π.χ. εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Licetus ἀναγόμενον εἰς τὸ ἔτος 1634. Τὸν δικέφαλον τριβραχίονα δυνάμεθα νὰ παραβάλωμεν πρὸς μίαν φωτογραφίαν ἑνὸς εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ τοῦ 1949, δηλ. πλεόν τῶν 300 ἐτῶν μετέπειτα (εἰκὼν 4).

Τὸ νὰ συναντήσωμεν τὴν παιδικὴν

συμπεριφορὰν καὶ ἐπὶ τεράτων, τοῦτο ἔμεινε ἀπλῶς προνόμιον τῶν μεγάλων ζωγράφων (εἰκὼν ἀριθ. 5).

Ἀπὸ τὰ διάφορα φανταστικά δημιούργηματα τεράτων, εἶναι ἰδιαίτερον ἐνδιαφέροντος ἑνας γάϊδαρος μετὰ μορφήν ἀνθρωπίνην - γυναικὸς (εἰκὼν 6).

Οὐχὶ κανεὶς τυχαίως, ἀλλὰ αὐτὸς οὗτος ὁ Μαρτίνος Λούθηρος ἔδωκεν ἐντολὴν νὰ γίνῃ μία ἀναπαράστασις αὐτῆς τῆς εἰκόνης — τῆς κατὰ πάσαν πιθανότητα σχεδιασθείσης ὑπὸ τοῦ Cranach — καὶ ἐσχεδιάσεν τὴν εἰκόνα αὐτὴν τοῦ τεράτος εἰς φυλλάδια τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποίησεν ἐναντίον τοῦ Πάπα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Σειρήνας, συναντῶμεν ἀκόμη καὶ κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα ἱατρικὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐπιμένουν διὰ τὴν ὑπαρξιν Σειρήνων ἐντὸς τῶν θαλασσῶν, ὡς π.χ. εἰς τὸ ἔργον τοῦ Thomas Bartholinus (1645). Ἀξιὸν μνείας θεωροῦμεν ἑνα εὐρημα τὸ ὁποῖον ἐκά-

Εἰκὼν 6
Σχέδια τοῦ Licetus φανταστικῶν τεράτων.

μναμεν εἰς τὸ Παθολογικὸν Ἰνστιτούτον Ἐλδου. Πρόκειται περὶ ἑνὸς δώματι Δρ. Merbitz, ὅστις τὸ ἔτος 1678 διαπραγματεύεται δύο ζητήματα.

Μοῦ κάμνει ἐντύπωσιν ποῦ εἰς τόσον προκεχωρημένην ἤδη ἐποχὴν ὑπάρχουν παράγραφοι ὅπου ἱσχυρίζονται ἀκόμη ὅτι ὑπάρχουν γεννήσεις τεράτων ὀφειλόμεναι εἰς τὸν διάβολον.

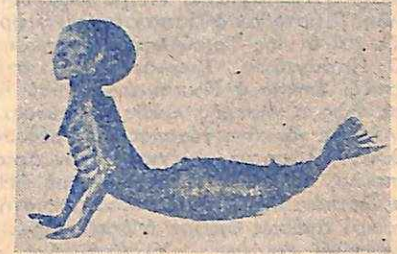
Π α ρ ᾱ γ ρ α φ ο ς I. «Sunt Nonnullaquam Daemones Jnephiet Succubi». Ὅμως μόνον ἀψυχα ὄντα δύνανται νὰ γεννηθῶσι ἀπὸ μίαν ἐπαφὴν μετὰ τὸν διάβολον.

Π α ρ ᾱ γ ρ α φ ο ς II. «Ex Tald Laemonis Conculitn non Potest Nasci Prolies, Bene Tamen Corpus Quoddam Exnime».

Σχεδὸν κωμικὸς φαίνεται ὁ δεῦτερος συλλογισμὸς λόγω τοῦ ἱσχυρισμοῦ τῶν δὲν ἔχοντων ἐπιστημονικὸν του γνωσῶν περὶ Σειρήνων καὶ θαλασσίων τεράτων. Εἰς τὰς τελευταίας του ὁμοῦ

παραγράφους ὁ Δρ. Merbitz ἀποκρούει τὴν ὑπαρξιν τοιούτων τεράτων καὶ τὰ ἀποδίδει εἰς ὀπτικήν ἀπάτην.

Τὸ ὅτι ἀργότερον ἐπεκράτησεν ἑπὶ μεγαλυτέρα δυσειδαιμονία, τοῦτο φαίνεται ἀπὸ ἑνα σώμα ἰχθύος συνυφασμένου μετὰ μίας ἀνθρωπίνης μορφῆς ἐν εἰδει Σειρήνος, τὴν ὁποίαν ἐδῶρσεν ὁ Lucien Hollander εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ Οἴκου τοῦ Αὐτοκράτορος Φρει-

Εἰκὼν 7
Παραποίησις διὰ τὴν ἀπομίμησιν σειρήνος διὰ συνένωσιν ἀνθρώπινου ἐμβρύου μετὰ σώμα ἰχθύος.
(Συλλογὴ Αὐτοκράτορος Φρειδερίκου)

δερίκου (εἰκ. 7). Ἀκόμη καὶ εἰς ἐστεμμένους καὶ Παππικοὺς ἐδεικνύοντο τέτοια τερατοεργήματα.

Τὸν Thomanius Bartholinus ὠνομάσαμεν ἤδη. Ὁ Carpar Baichinus ἐξεφράσθη ἰδιαίτερος περὶ τῆς αἰτίας τῶν γεννήσεων τεράτων παραθέτει ἤδη εἰς τὸ βιβλίον του τὸ 1614 μίαν ἐπιγραφὴν «De Causa Conceptuum Monstrorum». Παράλληλα πρὸς τὰς ποικίλας ἀφορμὰς ποῦ ἀναφέρονται ἐκεῖ, ὅπως Deo Ipsius ira, Syderum Influixu, Vertu Australibus, Libido Nimia, Confectio Contra Leges Naturae κ.λ.π. ἀναφέρονται καὶ αἰτιολογίαι σχεδὸν νεωτεριστικαί: Uteri Mala Conformatio, Morbi Hereditarii, Imaginatio, Terror, Mala Victus Ratio in Alimentis (Cibo, Petu) Quantitas et Qualitas Sanguinis et Seminis ἀφορτερῶν, τὸ θέτον ὁμως τὰς πλέον βασικὰς γραμμὰς διὰ τὴν ἐν γένει τερατολογίαν ἦτο τὸ πολὺτιμον ἔργον τοῦ Ἰωάννου Φρειδερίκου Mechel, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη τὸ ἔτος 1812 - 1818.

Ἀκόμη ἑνα οὐσιώδες ἐρώτημα ἐπρόβηκε τὴν προσοχήν μας, σχετικῶς μετὰ τὰς ἀσθενεῖς γεννήσεων τεράτων κατὰ τὰ μεταπολεμικά ἔτη: Ἐάν δηλ. καὶ ἄλλοτε εἶχον παρατηρηθῇ εἰς μεγάλην κλίμακα γεννήσεις τεράτων κατὰ τὴν διάστημα ἑνὸς πολέμου ἢ μετὰ αὐτόν.

Πράγματι εὐρομεν εἰς ἑνα μικρὸν (Συνέχεια εἰς τὴν 14ην σελίδα)

GRANULÉ PECTOSAN

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ
ΕΝΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΜΑΧΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ

ΔΙΑΡΡΟΙΑΙ • ΕΝΤΕΡΙΤΙΔΕΣ • ΚΟΛΙΤΙΔΕΣ • ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙΣ ΕΚ ΤΡΟΦΩΝ
ΥΠΕΡΚΛΩΡΥΔΡΙΑ • ΕΛΚΟΣ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΔΑΚΤΥΛΟΥ

ΛΙΑΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥ
ΓΕΥΣΕΩΣ

Spassmolyzin

Χορηγῆδατε
ΤΗΝ **Spassmolyzin** Ἐπὶ
ΣΠΑΣΜΟΝ

πυλῶρου καὶ κύστεως, σπαστικῆς καὶ μεμβρανώδους κοιλίτιδος, κοιλικῶν τοῦ νεφροῦ, συσπάσεως κοιλιαγῶν πόρων, χρονίης χολοκυστίτιδος, υπερκλυρυσίας, εἰδικῶν τοῦ στομάχου καὶ δωδεκαδακτύλου, διαταραχῶν τοῦ νευροφυτικού συστήματος.

14/2 & 5

ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

ΤΟ ΚΡΑΣΙ, Η... ΧΡΥΣΗ ΚΑΙ Ο... ΓΙΑΤΡΟΣ

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΕ ΤΟ ΧΡΩΜΑ ΤΗΣ... ΡΕΤΣΙΝΑΣ

ΜΑΚΡΗΣ, όπως ξέρετε ήταν — και είναι ακόμα — τενόρος! Μπεκρής με την καλή σημασία της λέξεως, λάτρης του ωραίου κρασιού ήταν είναι και θα είναι, μέχρι που να πεθάνει! Άλλα μπεκρής του Θεάτρου δεν είχε ποτέ σοφιστή πώς μπορούσε να γίνει! Το μεγάλο του ταλέντο στο μπεκρίδιο ρόλο, εξεδηλώθη ένα βράδυ στο σπίτι του γαμπρού του μακαρίτη Παπαγιάννη κ. Μανώλη Τριφύλλη. Γιώρταζαν ο Παπαγιάννης, γιώρταζε και ο υιός Τριφύλλης και εγγονός του Παπαγιάννη, Γιαννάκης και στο τραπέζι, επάνω ο Παπαγιάννης που ήξερε πώς ο Μακρής «μέθαγε ψεύτικα» τον έβαλε να κάνει τάχατες πώς μέθυσε για να γελάσει με τον γιατρό τον Δρακόπουλο, που δεν ήξερε τον Μακρή. «Η-πιε, λοιπόν, δυο — τρία άπανατά ποτήρια και άμέσως άρχισε η έκτελεσις... Είχε γίνει «γκών»... Ο Δράμαλης, ο Τριχάς, ο Δαμάσκος που ήξεραν πώς ποτέ δεν μέθαγε ο Μακρής, γέλαγαν, ενώ ο Δρακόπουλος ο γιάτρος τώχαψε! Τάχασε ο άνθρωπος. Τόσο γρήγορα το κρασί τον παρεμόρφωσε και τόσο άλλαξε η φάτσα του, που τον κυτούσε κατάπληκτος! Ο Μακρής φέσι στο μεθύσι... τρίκλιζε, μπερδεύε τα λόγια του και ήθελε να... φάη τη λάμπα!...

— Θα φάω τη λάμπα... να μείνετε όλοι σας σκοτάδι! Απειλούσε. Και ενώ όλοι οι άλλοι είχαν ξελιγωθή στα γέλια, ο Δρακόπουλος ο γιάτρος, που να πιστέψω πώς τώκανε ψέμματα! Έφυγε τέλος τα ξημερώματα μ' ένα άμαξι που ήλθε και τον πήρε και δεν... είχε ξεμεθύσει!

Τόσην ώρα ποτέ δεν έχει κρατήσει μπεκρήδικο του νούμερο! Να φαντασθώτε πώς την άλλη μέρα που ο Δρακόπουλος πήγε στο θέατρο και συναντήθηκε στη σκάλα της σκηνής με τον Όρεστη, τον κύτταξε πάλι με άπορία και του είπε:

— Σά γιάτρος σάς συμβουλεύω να μην πίνετε, γιατί σάς πιάνει πολύ και θά σάς κάνη κακό στο θεατρικό σας στάδιο! Και τότε πάλι ο Όρεστη, μπεκροποιήθηκε άμέσως και με φεσοποιημένο ύφος του απήντησε:

— Μωρ' τί λές, γιάτρε; Να κόψω το κρασί; Πρίτς!...

Τότε ο γιάτρος κατάλαβε πώς την είχε πάθει και είχε πιστέψει το ψεύτικο μεθύσι του Μακρή...

Ένα άλλο ανέκδοτο γύρω απ' τους «Μπεκρήδες» του Μακρή υπάρχει, το ό-

ποιον διηγείται ένας συγγραφέας φίλος του.

Ο Μακρής μετά το σουξέ του πρώτου «μπεκρή» του Βώττη, είχε πάθει αληθινή πολιορκία από τους «μπεκρογράφους» που του γινότουσαν ταιμπαύρι, να τους τραγουδήσει σε δίσκους τις μπεκρήδες δημιουργίες τους που οι περισσότερες ήταν... «πιλάφια» κατά την θεατρική έκφραση!

Δυο χρόνια μετά τον «Παπαγάλο», ο Μακρής προσελήφθη στο θέατρο «Σαμαρτζή» και έκτελούσε με επίσης μεγάλο σουξέ ένα άλλο μπεκρήδικο νούμερο. Έκανε έναν έρωτευμένο μπεκρή που το ρεφραίν του τραγουδιού του έλεγε:

«Έγινα μπεκρής — έγινα μπεκρής για τα δυο ματάκια μιάς μικρής Νύχτες τριγυρνά — λυώνω και πονώ σε κάποιο δρομάκι μακρινό κι' όλα για τα μάτια μιάς τσαχπίνας πουχουνε το χρώμα... της ρετσίνας!»

Παρ' όλο το σουξέ ο Μακρής, που δεν χαρίζει κάστανά σε κανένα και δεν χανεύει τα ξεκάρφωτα, δεν το χώνευε το ρεφραίν αυτό.

— Βρε άδερφε, Νίκο, έλεγε στον καλλιτεχνικό διευθυντή του θιάσου, Μηλιάδη. Τί διάολο!... Μάτια που νάχουνε το χρώμα της ρετσίνας, δεν υπάρχουνε... Δεν τ' αλλάζει ο εύλογος μπεκρής ο συγγραφέας, να μη μάς κοροϊδεύει ο κόσμος;

Ο συγγραφέας όμως, που «ποιητική άδεια» συγχωρούσε τα πάντα δεν τ' άλλα-

λαζε. Άλλωστε το τραγούδι είχε σουξέ, και για νάχη σουξέ και να χειροκροτείται, θα πή πώς κι' οι θεαταί ήταν σύμφωνοι... πώς μπορεί μιά τσαχπίνα... νάχη μάτια κίτρινα!

Την διαφορά, λοιπόν, μεταξύ συγγραφέως και έκτελεστου, ανέλαβε να λύση άλλος συγγραφέας, που από λόγους συναδελφικής αλληλεγγύης έμπαινε ως διαιτητής. Τί έκανε, λοιπόν, ο αθεόφοβος!

Μιά Κυριακή πρωί, στο γραφείο του Σαμαρτζή, παρουσιάζεται συνοδευόμενος μιά αρκετή νόστιμη μικρούλα. Στο γραφείο βρισκόταν εκτός των κ. κ. Μηλιάδη και Σαμαρτζή και ο Όρεστης Μακρής.

— Η δεσποινίς Πιπίτσα, ο κύριος Μακρής... Οι κύριοι Μηλιάδης και Σαμαρτζής (έκανε τη σύσταση).

Ο Μακρής την κεραυνοβόλησε μ' ένα του βλέμμα από πάνω ως κάτω και την πήρε για ύποψη βεντέτα.

— Είναι η δεσποινίς που γι' αυτήν έχει γράψει ο συγγραφέας τους στίχους που τραγουδάς στο νούμερό σου, του είπε.

Ο Μακρής την ξανακύτταξε τώρα πιο προσεκτικά.

— Στην έφερα, Όρεστη, να την δης στα μάτια και να πάψης να υποστηρίζης πώς δεν υπάρχουν μάτια ρετσίνια, του λέει σκασμένος στα γέλια καλαμπουρίζων ο συγγραφέας. Κύττα την καλά, έχει η δεν έχει κίτρινα μάτια...

Ο Μηλιάδης κι' ο Σαμαρτζής δεν μιλούσαν.

Ο Μακρής την κύτταξε άλλη μιά φορά και κατάπληκτος παρατήρησε πώς πράγματι τα μάτια της είχαν χρώμα κίτρινο.

— Όμολογώ ότι πρώτη μου φορά βλέπω κίτρινα μάτια, είπε ο Μακρής, και ο συγγραφέας τώρα του άπαντούσε σοβαρά:

— Και εν τούτοις, φίλε μου, δεν είναι η πρώτη φορά. Τα μάτια όλου του κόσμου, όταν άρρωσταίνε από χρυσή, παίρνουν το χρώμα της ρετσίνας.

Κόκκαλο ο Μακρής! Κόκκαλο ο Σαμαρτζής και ο Μηλιάδης!

Η Πιπίτσα — που ήταν υπηρέτρια φίλου του συγγραφέως — είχε το καυμένο προσβληθή από χρυσή και βρισκόταν στην αποθεραπεία της. Και ο καλαμπουριστής συγγραφέας για να ρίξη δίκη στο συνάδελφό του, την είχε φέρει για ν' αποδείξει πώς υπάρχουν μάτια, με το χρώμα της ρετσίνας! ΣΠΕΤ.

ΧΟΡΗΓΗΣΑΤΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ
EVELPIN
Vitamine C. Provitamine A.
Lecithine. Cholesteroline.
Electrolytes.

ΧΟΡΗΓΗΣΑΤΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ

EVELPIN

Η μόνη ακευασία εις την οποίαν, χωρίς εις το είδηον έκδοχον, υπάρχει ΠΑΝΤΟΤΕ μετά του άδρεστιού ή βιταμίνης D.

ΙΑΤΡΙΚΑ ΕΥΘΥΜΑ

ΤΟ ΡΟΧΑΛΗΤΟ

Του κ. Δημ. Γιαννουακή

— Και τί εύρηκε;
— Πρώτα — πρώτα ένα «δυσκουστικό» όπως λέει.

— Δυσκουστικό;

— Ναί. Ο παρακοιμώμενος ενός ανθρώπου που ροχαλίζει, είτε σύζυγος είτε έρωμένη είτε ότι δήποτε άλλο, είναι φυσικό να ένοχληται από το ροχαλτό. Βρήκε λοιπόν ο Άμερικανός δόκτωρ κάτι μικρά σφαιροειδή κατασκευάσματα, από βαμβάκι, και παραφίνη, εύπλαστα και μαλακά που τα βάζει ο παρακοιμώμενος στ' αυτιά του, τα «δυσκουστικά» παίρνουν το σχήμα του ανοίγματος του αυτιού, γι' αυτό είναι πλαστικά και... χαρά Θεού. Δεν άκουσε το ροχαλτό του πλησίον, μακάρι αυτός να ροχαλίζει σαν χαλασμένο μοτέρ πετρελαιοκινητήριου...

— Δεν άκουσε;

— Τίποτα. Θαρρείς πώς βρίσκεσαι σε ήχητικό κενόν.

— Αυτό δεν χρειαζότανε ιδιαίτερη εξαιρεσία. Ξέρω πολλές γυναίκες που βάζουν βαμβάκι στο αυτί τους γιατί οι άνδρες τους ροχαλίζουν σαν ευχαριστήμενες γάτες.

— Ο δόκτωρ όμως κατασκευάζει και

άλλα ανατριχιαστικά ή μάλλον τροποποιητικά του ροχαλτού.

— Τροποποιητικά;

— Έφευρε ο δόκτωρ μία τεχνητή δοντοστοιχία, που προσαρμόζεται στα δόντια του κοιμισμένου. Αυτή η δοντοστοιχία επιστρέφει τον ήχο του ροχαλτού να βγαίνει υπό τύπον... μουσικής...

— Μουσικής;

— Μάλιστα και με διάφορα μοτίβα. Άλλος θέλει να ακούη το «Βάλας του Δουνάδω» άλλος το «Τιπερέν», άλλος μιά μοντέρνα ρούμπα. Ο ροχαλίζων τοποθετεί στο στόμα του την δοντοστοιχία αυτή και ο συγκοιμώμενός του, ακούει μιά ευχάριστη μουσική...

— Όλη τη νύχτα;

— Όλη τη νύχτα!

— Όρα διασκεδάσεις.

— Φαίνεται πώς είναι τόσο ελαφρά ώστε καταντά ναυουριστική. Έτσι αποκοιμείται κανείς ευχάριστα με το μοτίβο που του άρεσει.

— Καλά δλ' αυτά. Τίποτε για να κόψη το ροχαλτό δεν βρήκε;

— Δεν βρήκε. Αυτό θά έλυνε όλα τα ζητήματα, μα κι' αν το εύρισκε δεν τον συνέφερε να τ' ανασάρη.

— Γιατί;

— Ποιός ροχαλίζει το παραδέχεται; Πρώτον, κανείς. Δεύτερον κι' αν το παραδέχεται τί τον νοιάζει; Ποτέ. Οι άλλοι ένοχλούνται που τον άκούνε. Και σφώτατα σκέφθηκε ο άμερικανός δόκτωρ ότι οι άλλοι, οι συγκοιμώμενοι, πρέπει να ενδιαφερθούν για τ' αυτιά τους και τον ύπνο τους παρά εκείνος που κοιμάται και γκρεμίζει το σπύτι με το ροχαλτό του.

ΕΞΥΠΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ!

Περασμένα μεσάνυχτα. Κοντεύει τρεις το πρωί. Η Καίτη Κουτεντιάδη τρέχει εξαγριωμένη στο τηλέφωνο και παίρνει τον αριθμό της μαμάς της, της κ. Ευτέρπης.

— Άλλο!... Άλλο!... Μαμά, σεις είσατε;

— Έπί τέλους η μαμά της πετάγεται από το κρεβάτι της και της άπαντά:

— Ναί, Καίτη μου... Έγώ είμαι...

Τί σου συμβαίνει τέτοια ώρα;

— Ο γιάτρος, που είδε το απόγευμα τον άντρα μου, διέταξε να πίνω μιά κουταλιά από ένα φάρμακο κάθε δυο ώρες. Είπε η ώρα λοιπόν να πάρη το φάρμακό μου και ο άντρας μου κοιμάται βαθιά. Τί λές σεις, μαμά, πρέπει να τον ξυπνήσω;

— Άλλά, Καίτη μου, δεν μού είχες πη ότι ο άντρας σου ήταν άρρωστος. Από τί υποφέρει, παιδί μου;

— Από... άπνία, μαμά!

Κόκκαλο η κ. Ευτέρπη.

ΞΕΝΑ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ο ΚΑΛΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

ΤΟΥ ΡΑΛΦ ΟΥΡΜΠΑΝ

Η Μαρία Ντελακρούα, μία κομψή και ωραία κυρία έπεσκέσθη τον γιάτρο κ. Ντουμέρ.

— Καλημέρα σας, κυρία μου, της είπε αυτός ένθουσιασμένος, γιατί ήταν και οι-κογενειακοί φίλοι. Ποιόν έπισκέπτεσθε, τον γιάτρο ή τον οικογενειακό φίλο;

— Και τους δυο, άπάντησε η κ. Ντελακρούα.

Και σε λίγο, κάπως ντροπαλά, έπρόσθεσε:

— Έρετε... Έρχομαι σε σας, γιατί ε-σείς μόνο μπορείτε να με βοηθήσετε...

Τί σας συμβαίνει;

— Νά, ξέρετε το στήθος μου είναι πολύ αδύνατο... Δεν υπάρχει κανένα φάρμακο που να μπορούσε κάπως να δυναμώση;

— Και βέβαια υπάρχει... Να σας γράψω μιά συνταγή...

Ο κ. Ντουμέρ έγραψε μιά συνταγή και την έδωσε στην κυρία.

— Είναι κάτι χάπια, τρία την ημέρα... Πρωί, μεσημέρι, βράδυ μετά το φαγητό...

Ναί, αλλά θά ήθελα να μην το πάρη είδησι ο άνδρας μου... Κάτι τέτοια δεν πρέπει να τα πληροφωρούν οι σύζυγοι...

— Πολύ σωστά... Άλλά είναι τόσο εύκολο...

— Βρήκα, βρήκα, τον δόκτωρ άξια να τον κυρία. Θα πω στο φαρμακοποιό να κολήσει στο μπουκαλάκι μιά ψεύτικη ετικέτα... Να γράψη δηλαδή,

ΕΦΑΡΜΟΣΑΤΕ ΤΗΝ ΜΙΚΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ ΑΓΩΓΗΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΜΟΙΒΑΔΩΝ

ΔΙΑ ΤΩΝ:
GRANULÉS
et COMPRIMÉS**BISMODOQUINE**DI-iodoQUINE • EMETINE (IPECA) • S.N. de BISMUTH • CHARBON
ACTIVÉ • KAOLIN COLLOIDAL • ALUMINE HYDROXYDE

ΤΗΝ είδα να διαβαίνει και την ακολουθούσα μαγνητισμένος. "Ήταν κομψή, λιγερή, σαγηνευτική, ξανθιά σαν ένα μποκέτο μιμόζες κι' ανάδινε ένα γλυκύτατο άρωμα βιολέττας. Λατρεύω το άρωμα της βιολέττας.

Την πήρα από πίσω σαν μεθυσμένος, αγκιστρωμένος στο δόλωμα της μυρουδιάς αυτής. Έπερπατούσε σβέλτα κι' ελαστική και, καθώς άντελήφθη πως την ακολουθούσα, έπετάχνε το βήμα της. Έκρατούσε στο χέρι μία μικρούλα βαλιτσούλα.

Έπετάχνα κι' εγώ, άσυναισθήτως, το βήμα μου. "Ήμουνα κρεμασμένος από τη μυρουδιά αυτή σαν από άσημένο αγκίστρι.

Περπατώντας, έθυμόμουνα κι' απήγγελα νοερά ερωτικούς στίχους. Ήταν ένα θαυμάσιο πρωινό, ήλιολουσμένο και γεμάτο εὐωδιά : εὐωδιά βιολέττας.

— Είναι καταπληκτικό — έψιθύρισα — αυτή η γυναίκα έχει εὐωδιάσει ολόκληρη την πόλη.

Μιά πνοή ανέμου, ανεβάζοντας τὰ φουστάνια της άγνωστης, έφάνερωσε δύο καλλιτεχνικώτατες γάμπες.

— Γάμπες... λάμπες... Ωραίες... μοιραίες. Χωρίς να το θέλω, άρχισα νοερώς να φτιάχνω στίχους - στίχους ερωτικούς για την μυστηριώδη σαγηνεύτρια — κυνηγώντας τις κατάληπτες ρίμες.

"Η γυναίκα έπερπατούσε, χωρίς να γυρίση ποτέ πίσω.

Μου φαινόταν πως ένοιωθα χυμένο στον άέρα τον πρώιμο άσπασμό της άνοιξης.

Έσκεπτόμουνα: Τί είναι τάχα αυτό που σκορπίζει τριγύρω το άρρωμα και το φώς της άνοιξης;

"Ίσως η γυναίκα αυτή είναι ή ίδια ή "Ανοιξη ένσαρκωμένη, που τριγυρίζει μέσα στους δρόμους της πόλεως.

Δέν είχα το θάρρος να την πλησιάσω. "Ήμουνα ναρκωμένος από το μεθύσι της εὐωδιάς της, όπως ή πεταλούδα που έχει κοιμηθί μέσα στον κάλυκα των λουλουδιών.

Τόσο ναρκωμένος, ώστε καθώς περνούσα από το ένα πεζοδρόμιο στο άλλο, παρ' όλignon να με κόψουν οι ρόδες ενός αυτοκινήτου.

Εύρέθηκα ξαφνικά στην άγκαλιά ενός πόλιαμου, που μόλις έπρόλαβε να με σώση.

"Η γόησσα έδράδυνε το βήμα της. "Ένοιωσε ίσως την ερωτική φλόγα, που μ' έκαιε, να της καφαλίζει τις πλάτες. Έγύρισε και μ' έκοίταξε. Έγώ ένοιωσα σαν να καταποντιζώμουν μέσα στα δύο άπέραντα καταγάλανα μάτια της, που ήτανε φωτεινά κι' όλο διάφανα σαν από τουρκουάζ. Μάτια... παλάτια... φωτεινά... έρατεινά...

Οι ρίμες έστριφογύριζαν μέσα στο μυαλό μου. Προσοχή!

"Η άγνωστη είχε μπει σ' ένα σπίτι. Την ακολουθούσα χωρίς να σκεφθώ.

Ανέβηκε δύο - τρία σκαλιά. Ανέβηκα κι' εγώ από πίσω, με τὰ μάτια μαγνητισμένα από τις όλοτόρνευτες γάμπες της.

Το άρωμά της μου χάιδευε το πρόσωπο, και το ρουφούσα σὰ νέκταρ.

Ξαφνικά, ή άγνωστη έξαφανίσθηκε πίσω από μια γυάλινη πόρτα. Μου φάνηκε πως με μιάς όλα έγιναν σκοτεινά. Έσπρωξα την πόρτα.

"Ήρθε κατ' επάνω μου ένας κύριος. Ένας κύριος με γυαλιά ταρταρούγας, που λαμποκοπούσανε.

— Τί έπιθυμείτε; μ' έρώτησε μ' ένα χαμόγελο που φάνερωσε δύο χρυσά δόντια.

Έκοίταξα γύρω μου άπελπισμένος.

"Η άγνωστη είχε γίνει άφαντη.

Στους τοίχους, τοποθετημένες σέ γυάλινες βιτρίνες, σπιθιρίζανε μπουκάλες και μπουκαλάκια πολυχρώμα.

— Καταλαβαίνω — έίπε ο άνθρωπος με τὰ γυαλιά από ταρταρούγα — ο κύριος θέλει ένα μπουκαλάκι άρωμα; «όνειρο βιολέττας».

Χαμογελώντας πάντα ο άνθρωπος με τὰ γυαλιά της ταρταρούγας μου έδωκε ένα κομψό μπουκαλάκι. Έξηλτα χιλιάδες. Έπληρώσα μηχανικά και βγήκα.

"Η γυναίκα με τη βαλιτσούλα ήταν μία πλασιέ άρωματοπωλείου. Έπέταξα με λύσσα το μπουκαλάκι άπάνω στο κεφάλι ενός...

διαβάτου, κατά λάθος.

Εύρέθηκα στο... σταθμό των Α' Βοηθειών. Δέκα γιατροί και βοηθοί γιατρών μ' εκύτταζαν με συμπόνοια και συμπάθεια!

"Ο άνθρωπος που έσπασε το μπουκάλι στο κεφάλι του μ' είχε ρημάξη στο... ξύλο! Έκυτταξα σαν ήλιθιος.

— Είναι φοβερή νόσος ό... κεραυνόβολος έρωας! Μου έίπεν ό πλέον ήλικιωμένος γιατρός. "Εκτοτε αγαπά όλους τους γιατρούς και μισά όλες τις γυναίκες καί τὰ... άρώματα! Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΑΣ

Σμύττα από τη ζωή μας

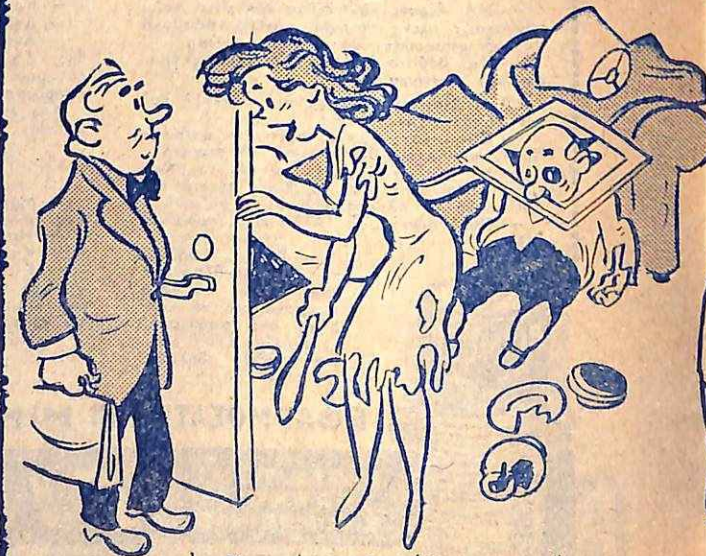
ΤΟΝ Μ. ΓΑΛΛΙΑ

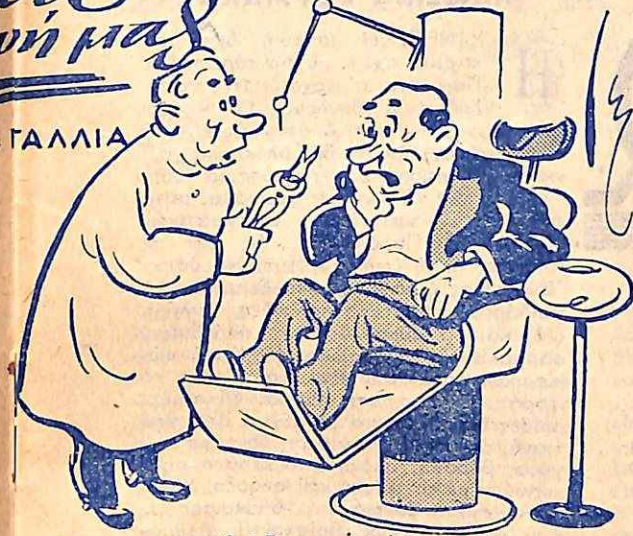
— Γιατρέ, πρέπει να ήλαξουμε το διατορίο, ο άρρωστος θέλει να φάη υρέας!

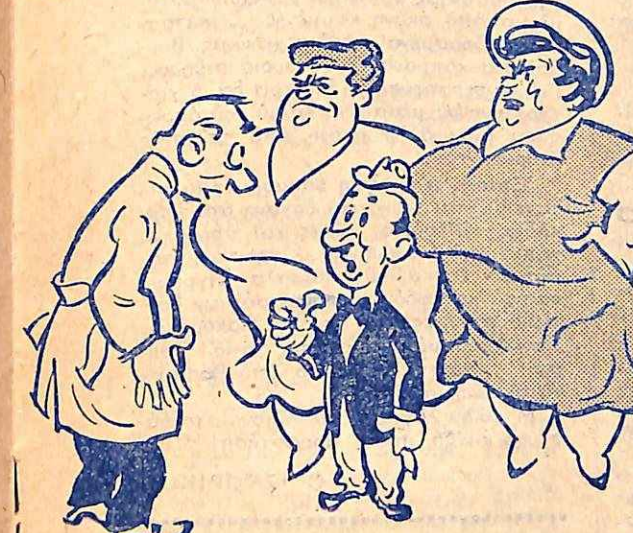
— Δώστε μου γιατρέ ένα ύπνωτικό, γιατί δεν μπορώ να κλείσω μάτι στο... γραφείο!

— Καλώς τον Γιατρό, ναί, μόλις τώρα είχαμε την ουβέντα σας με τον άντρα μου!

— Πενήντα χιλιάδες για να μου βράσετε αυτό το δόντι; βράιτε το πιάι στη θεί του!..

— Γιατί γιατρέ από τον καιρό που παντρευτήκα μ' έχει κυριέψει το "εμπέγμα ιατρωτερότητας:

— Νόμιζε γιατρέ μου, το χρυσό μου, πως θα γελοῦσε ο πατέρας του που τον ξύπνησε με την τρουμπέτα του!

Τι διηγουνται οι γιατροί για τους αρρωστούς

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ αρκετά ενδιαφέρουσα μ' ένα εξαιρετικό φίλο μου, Ιατρό και άνθρωπο. Θέμα το αιώνιον ζήτημα. "Ο έρωτας και ο γάμος. Το θέμα μένει αιώνιο και — φυσικά — άλυτο. Είναι όμως αληθινό ότι ο γάμος τις περισσότερες φορές άπαιτεί τον έρωτα. "Αξίζει ν' ακούσουμε τί λέγει ο εξαιρετικός ψυχολόγος και σεξουαλιστής Ιατρός μας για τούς... άρρωστους αυτούς του γάμου! "Ακούστε τον:

"Όσο διανύουμε το στάδιο των άπηγορευμένων σχέσεων, χωριστά καθώς ζούμε ό ένας από τον άλλον, ούτε την κακήν μας όψι έμφανίζουμε στο πρόσωπο που αγαπούμε, ούτε νοιώθουμε την άτομική μας έλευθερία δεσμευμένη. Στις ερωτικές σας συναντήσεις φροντίζετε να πάτε με τον καλλίτερο έαυτό σας. Παίρνετε την έσωτερική κ' έξωτερική εμφάνισι που νομίζετε ότι σας πηγαίνει καλλίτερα και θα σας κάνη περισσότερο συμπαθή. Κι' έπειτα, είνε τόσο σύντομη ή διάρκεια της. Μιά, δύο, τρεις ώρες. Δεν μποκνάνετε από την πολυφαγία. "Ένα βιαστικό γεύμα. "Ένα μεζεδάκι στο πόδι τις περισσότερες φορές. Δέ φύγετε χορτάτος. "Απ' εναντίας, αισθανέσθε μεγαλύτερη την όρεξι σας.

Είνε δέ και το άλλο. Ξεκινώντας για μια ερωτική συνάντησι, έζερετε ότι ύστερ' από λίγη ώρα θα μέινετε μόνος. Μην κυττάζετε που λυπάσθε γι' αυτό. Μή βλέπετε ότι θα θέλατε να παραταθί στην αιώνιότητα ή ερωτική σας προίπτυξις. Αυτός άκριβώς ο πόθος σας που δέν έκπληρώνεται αυτή ή έντύπωσις της προσωρινότητος είνε εκείνη που σας προφυλάει από τον κάματο.

Το καθεστώς ανατρέπεται την επομένη του γάμου. "Ένα τραπέζι που στρώνεται και δέν ξεστρώνεται. Χορτάσατε, στομαχιάσατε και όμως θα μέινετε υποχρεωτικά στον τόπο του κορεσμού σας. Πώς θέλετε ν' άνθέξη ο έρωτας;

Να καταργήσουμε λοιπόν το γάμο; "Όχι βέβαια. Να του αφαιρέσουμε όμως τις τοξίνες του που δηλητηριάζουν τον ερωτικό καρπό. Χωριστούς κοιτώνες προτείνει ή έπιστολογράφος. Νάρχεται ή ώρα που θα μέινετε μόνος και θα μέινετε μόνη στην κλίνη σας. Να σας δοθί καιρός να την έπιθυμήσετε και να σας έπιθυμήση. Να νοιώσετε ο ένας μακριά από τον άλλο — κι' ως είνε ένας τοίχος που δημιουργεί την άπόστασι — και ν' άπευθύνετε τις προσλήσεις σας τις πιό μελωδικές που έχουν ποτέ άπευθύνει ζώα και άνθρωποι.

Χωριστά δωμάτια. "Όχι δέ μόνο για να προφυλαχθήτε από τον κόρο, αλλά προ πάντων για ν' άποφύγετε την ψυχική κόπωση. Τη χειρότερη άπ' όλα. Αυτή που δημιουργείται όταν χάνετε την όντινιτά σας. Δέ σας έμεινε και τίποτα. Ούτε τόνομα, ούτε το κρεβάτι σας άκόμα. Τά μοιράζεσθε με άλλο πρόσωπο. Το λατρεύετε το πρόσωπο αυτό. Αλλά λατρεύετε και τον έαυτό σας. Θέλετε να κλείσετε ένα βράδυ την πόρτα σας και να μέινετε μαζί του. Θέλετε να του μιλήσετε, να τον ακούσετε που σας μιλά, να τον ξελέγξετε, να τον παίνεσετε, να τον μαλλώσετε, χωρίς να παρευρίσκειται στους μονόλογους σας δεύτερος, κι' αν άκόμα ο δεύτερος αυτός είνε ο σύντροφος της ζωής σας.

Τέτοια μοναξιά είνε άνύπαρκτη για τ' άντρώγυνα. Κοιμάσθε με την έντύπωσι ότι και τὰ όνειρά σας άκόμα θα γίνουν κτήμα του παρακοιμωμένου σας. "Ένας ύπνος δίχως ίνκόγνιτο.

Κι' έπειτα είνε και το άλλο: "Ο σύντροφός σας μπορεί να έυπνήση και να σας ίδη με μισανοιγμένο στόμα με άκατάστατα τὰ μαλλιά, ιδρωμένο, άλλιωμένο, με την έκφρασι του κωμικού που παίρνει κάποτε ο άνθρωπος κατά την ώρα του ύπνου του. Και μιν ξεχνάτε την ώρα της άφύπνισως. Δέ διατηρούμε, ούτε σεις, ούτε μεις κυρία μου τη φρεσκάδα των είκοσι χρόνων μας για ν' αναδυόμαστε σαν "Αφροδίτες και σαν "Απόλλωνες από το κρεβάτι μας. Πανιασμένα τὰ μαγούλα σας, χωρίς το ρουζ τὰ χείλη σας, άνω κάτω τὰ μαλλιά μας, αξύριστα τὰ πρόσωπά μας. "Ω, να ήταν τρόπος ν' άλληλοαπαλλαγούμε από το πρωινό αυτό θέαμα. "Ο χωριστός κοιτώνας θα ήταν μία λύσις. Κι' αν στριμωγμένοι καθώς ζούμε στα μοντέρνα κουκλόσπιτα δέ διαθέτουμε το χώρο που χρειάζεστε για να χωρίσουμε τὰ ύπνοδωμάτιά μας τουλάχιστον ένα παραβάν, κοπέλλα μου μαζί με την άλλη σου προίκα. Για το καλό σου και για το καλό του για την συντήρησι του έρωτα, που είνε το πιό τρυφερό σου όνειρος.

Δέν μπορεί κανείς παρὰ να συμφωνήση με τον σοφό ψυχολόγο γιατρό. "Αλλά έλα καμμιά φορά που θέλεις την γυναίκουλα σου πάντα δίπλα σου; Τὰ νειάτα νομίζω πως παίζουν κι' έδω ένα μεγάλο, ίσως τον πρώτιστο ρόλο. Τί λέτε σεις οι άλλοι γιατροί;

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΛΗΡΩΜΕΝΗ

Ένας νεόπλουτος, που έπωφελήθη της πολεμικής περιόδου ενώ βρισκόταν σε κάποια συγκέντρωση, ήθελε να πειράξει κάποιο γιατρό, που έφορουσε ένα παλιό, προπολεμικό, σμόκιν.

Καί του είπε:

— Τί βλέπω, γιατρέ μου. Το σμόκιν που φορείς μόλις σου έρχεται... θα το είχες από παλιό... προ το πολέμου...

Καί ο γιατρός απάντησε.

— Φυσικά γιατί εγώ είμαι από τους ανθρώπους, που προπολεμικά είχανε και έφορούσανε σμόκιν...

Η ΑΥΠΝΙΑ

Ο γιατρός επισκέπτεται τον ασθενή του, πάσχοντα από άπνεια.

— Έ! πώς πάμε σήμερα, τόν ρωτάει. Έχω να σε δω από προχθές. Παρατηρείς καμιά βελτίωση με τα φάρμακα που σου έδωσα;

— Άρκετή, απαντά ο ασθενής.

— Δηλαδή; ξαναρωτά ο γιατρός.

— Νά! γιατρέ μου απαντά τότε ο ασθενής. Προχθές το βράδυ μέτρησα ως το διακόσιες χιλιάδες ως που να αποκοιμηθώ, ενώ χθές το βράδυ μέτρησα μονάχα ως τα εκατόν χιλιάδες εννιάκοσια ένενήντα ένέα.

ΧΙΟΥΜΟΡ 100%

— Έγώ με τη γυναίκα μου μολονότι δύο πρόσωπα, εν τούτοις αποτελούμε ένα!

— Μπά; Έγώ πάλι με τη γυναίκα μου αποτελούμε δέκα.

— Δέκα; Πώς γίνεται αυτό;

— Η γυναίκα μου είναι ή μονάς και εγώ το μηδενικό.

— Κάτι βιαστικό σε βλέπω Γιώργο...

— Άστα έχω φασαρίες... Η γυναίκα μου πρόκειται να γεννήση.

— Τί μου λές!... Καί... ποιόν υποπτεύεσαι;

Ο Μιχάλης έχει να κόψει τα μαλλιά του δεκα χρόνια.

— Μα τότε θα είναι τρελλός.

— Όχι, δεν είναι τρελλός. Είναι... φαλακρός!

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Στο προαύλιο του φρενοκομείου δύο τρελλοί κουβεντιάζουν. Ο καθένας κρατά στο χέρι κι' από έναν ογκώδη τόμο.

— Είναι ενδιαφέρον το βιβλίο σου;

— Βέβαια.

— Καί τί τίτλο έχει;

— «Λέων Τολστόϊ». Τόχει γράψει ή Άννα Καρένινα.

— Ά, νάί, σπουδαία συγγραφέας.

— Καί σένα; Πώς λέγεται το βιβλίο σου;

— Τηλεφωνικός κατάλογος.

— Είναι ενδιαφέρον;

— Νά σου πώ... ή υπόθεσι δεν είναι άσχημη. Μόνο που έχει πολλά πρόσωπα!

ΕΝΑ ΦΑΡΜΑΚΟ

Ο γιατρός δέχτηκε τον ασθενή και τον εξέτασε με μεγάλη προσοχή.

— Αγαπητέ μου — του είπε ο γιατρός — εργάζεσθε πάρα πολύ. Έχετε υπερκόπωση.

— Ναί εργάζομαι πολύ, γιατρέ μου, είπεν ο ασθενής. Καί όχι μόνον αυτό, περπατώ πολύ.

— Σας χρειάζεται ανάπαυση, είπεν σοδαρώτατα ο γιατρός.

— Καί τί χρειάζεται να πέρνω;

— Τίποτα. Να πέρνετε κάθε βράδυ μια πέτινη πολυθρόνα, πολύ αναπαυτική, είπεν ο γιατρός.

Ο ασθενής έκαμε να φύγη.

— Σταθίτε! φώναξε ο γιατρός. Προσέξτε όμως! Χρήσις έξωτερική.

ΠΕΡΙΔΙΚΕΣ ΚΑΙ... ΦΑΣΟΛΙΑ

Ο φτωχός πελάτης παρουσιάστηκε στο φαρμακοποιό πολύ δυσαρεστημένος κρατώντας ένα άδειο μπουκάλι φαρμάκου.

— Μου είχατε βεβαιώσει, του είπε, ότι πέρνοντας το φάρμακο αυτό θα μπορούσα να φάω άστακούς, πέριδικες σαλμί και ό,τι τραβούσε ή όρεξή μου.

— Πράγματι, είπεν ο φαρμακοποιός. Το φάρμακο αυτό είναι πολύ αποτελεσματικό.

— Καλὲ τί μου λέτε! είπεν θυμωμέ-

Έξωφρενική... Ιατρική

ΚΙΝΕΖΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Η ΚΙΝΕΖΙΚΗ Ιατρική δεν έχει καμμία σχέση με την ευρωπαϊκή. Βασίζεται σ' αρχαιότατες παραδόσεις ή θρύλους. Οι κινέζοι γιατροί νομίζουν ότι ο σφυγμός είναι το πάλν. Καί χρειάζονται δύο ολόκληρα χρόνια για να μάθουν όλα τα μυστικά του...

Όσο για τα κινέζικα φάρμακα, αυτά φαίνονται — καί είναι — πραγματικώς έξωφρενικά. Παράγονται, ως επί το πλείστον, από ζωϊκές ή φυτικές ουσίες.

Ένα είδος ζελατίνας από δέρμα... γαϊδάρου, πορτοκαλόφλουδες, αλάτι, ξύδι καί... ούρα — να τ' αλάνθαστο φάρμακο της φυματιώσεως! Κατά τών νεφρικών παθήσεων είναι ένα κι' ένα τα νεφρά... σκύλας, στη σκάρα. Οι αίμορροϊδες θεραπεύονται με μίγμα από γεντιανή, ακόνιτον, γιγγίβερι, ύδωρ κρίνου, γύψο, βόρακα, σκόνη από κέρατα ρινόκερω, καμένες τρίχες καί σκόρδο. Ψιλοκοπανισμένα δόντια... δράκοντος — που φαίνεται πως βρίσκονται άθρονα στην Κίνα... — σταματούν άμέσως την έπίσταξι (αίμορραγία της μήτης). Κατά της έλονοσίας οι κινέζοι μεταχειρίζονται μίγμα από σκόνη καμμένης... κασαρίδας, βρασμένα κεφάλια χελώνας, βουβαλίσια κόπρωνα καί σκουριά σιδήρου. Για να θεραπεύση τη διφθερίτιδα, ο γιατρός φυσάει μέσα στο λαιμό του άρρώστου μιάν άλλη σκόνη από τσίμπλες ανθρώπινες...

Επίσης ή κινεζική φαρμακοποιία μεταχειρίζεται γεννητικά όργανα από ζαρκάδια, γαϊδούρια, φώκες καί πρόβατα, χάρπια άπ' ανθρώπινα... περιττώματα, μήτρες ζαρκαδιού, κόκκαλα τίγρεως, καπνία καπνοδόχων, πουρί σάπιων δοντιών, σπλήνες καί σηκώτια κακούργων άποκεφαλισμένων, σουπες από μαύρες... γάτες, ματζούνια από βρασμένα σκουλήκια κλπ.

Μ' άλλα λόγια, — άλλοίμονο στο δυστυχό κινέζο, που θ' άρρωστήση!

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

νος ο φτωχός πελάτης. Έγώ το πήρα, καί όμως εξακολουθώ να τρώγω μυτζέλια καί φασόλια.

ΣΥΝΕΙΘΙΣΜΕΝΗ

ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ!

Έστειλα τόν άντρα μου στο νοσοκομείο, για το γονατό του, λέει ή σύζυγος του προϊσταμένου σ' ένα γνωστό της.

— Γιατί; Μήπως είχε ύγρο στα γόνατα;

— Όχι... Είχε τή...

δακτυλογράφο του!

ΙΑΤΡΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η... ΨΕΥΤΑΡΡΩΣΤΗ!

Του κ. ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΝΕΛΛΗ

ΕΙΜΑΙ φίλος — εύτυχώς όχι πελάτης ακόμα — του γιατρού Κώστα Παρνίδη, ενός εύφρεστου καί θυμοσόδου έπιστήμονος, που είναι περιζήτητος σ' όλα τ' άθηναϊκά σαλόνια, για τις ανέκδοτες ιστορίες του.

Ο γιατρός Παρνίδης — άμα τ' άρσει το περιδάλλον... — ανάδει το τσιγαράκι του κι' αρχίζει τόν εξάφαλμο κατά του... τσιγαράκιου! Μόνο τόν εξάφαλμο; Φιλιππικό του καταβάζει, δεν τ' αφήνει τ' άμοιρο να σταθή σέ χλωρό κλαρί. «Φρικώδες ελάττωμα...» «πάθος ολέθριο», «καταστρεπτικό του νευρικού συστήματος», «προδιαθέτει σέ καρδιακές παθήσεις», «φέρει την ύπότασι», «προκαλεί φαρυγγίτιδα». Μιά μέρα κάποια κοσμική κυρία, που έκάπνιζε, δεν έκρατήθηκε. Του λέει:

— Γιατρέ μου, κατηγορείτε το τσιγάρο. Όμως αυτό δε σας έμποδίζει να καπνίζετε σάν... άράπης. Αυτό δε μάς το έξηγεíte;

Ο γιατρός Παρνίδης άτάραχος άποκρίθηκε:

— Κατηγορώ το τσιγάρο για να πάψετε σείς οι πολλοί να καπνίζετε; κι' έτσι να τ' αγοράζουμε φτηνότερα; μεις οι... όλίγοι!

Λοιπόν αυτός ό... «διαβολογιατρός» άφηγήθηκε πρό καιρού σ' ένα γνωστό σαλόνι την ιστορία μιάς πελάτισσας του, κατά τόν έξής ιδιόρρυθμο τρόπο:

— Κυρίες καί κύριοι, μου είχε ψήσει, σάς όρκίζομαι, το ψάρι στα χείλη. Ήταν ό κλασσικός τύπος του «ψευτάρρου» κι' εάν είχε την εύτυχία να τη γνωρίζη ό Μολιέρος, θάγραφε πολύ καλύτερο το «Κατά Φαντασίαν άσθενή» του. Καί τί δεν είχε! (Δηλαδή καί τί δεν υποστήριζε πως είχε!...). Μελετώντας ήμερα καί νύχτα, βιβλία ιατρικά, ήξερε πλέον όλα τα νοσήματα καλλίτερα από μένα κι' ένόμιζε πως είχε μέσα της όλα τ' αντίστοιχα μικρόδιά τους. Ήξαφνα, μιά μέρα μπαίνει κάτω χρη στο ίατρείο:

— Γιατρέ μου, έχω «κώχ»!

Έξετάζω με το στηθοσκόπιο. Χαλύδωνα πλεμόνια. Κι' όμως εκείνη το βολάκι της. «Έχω φυματίωση». Βγάζωμε πλάκα: Πεντακάβαρη. Ανάλυσις πτυέλων: Άρνητική. Πείσθηκε επί τέλους. Άλλά μετά μιάν έβδομάδα... τσούπι: να την:

— Έχω «Μπάζεντοδ»!

Άδύνατο, κυρία μου. Που είναι ή εξόφθαλμος βρογχοκήλη σας, ή ήμικρανία σας, ή ταχυκαρδία σας;

— Έχω, σάς λέω:

Δέκα μέρες έπαιδεύομουν για να την πείσω ότι δεν είχε τίποτα άπ' όλα

αυτά. Την έπεισα κάπως, άλλ' ύστερα από λίγο, πάλι πέφτει σά βόμβα:

— Γιατρέ μου, ρίγη, όλη τη νύχτα δεν έκλεισα μάτι.

— Λοιπόν;

— Έχω μ α λ ά ρ ι α. (Δεν της άρεσε το δικό μας: έλονοσία...). Έχω Λ α β ε ρ ά ν... .

Της κάνω ανάλυσι του αίματος. Άρνητική. Καί στο τέλος άποδείχτηκε πως εκείνα τα διαδόχτα «ρίγη» προήρχοντο άπό τ' ό,τι είχε σήσει τη νύχτα τό... καλοριφέρ του ύπνοδωματίου της! Ένόμισα πως έγλύτωσα, μα του κάκου: Μετά λίγες μέρες ίσχυρίστηκε πως είχε Π ό τ τ ε ι ο ν Κ α κ ό ν, έπειδή της έπόνεσε ένα βράδυ ή σπονδυλική στήλη της. Ή-στερα, μ' έβεβαίωσε πως είχε: Π ά ρ κ ι ν σ ο ν (κινητική άταξία) γιατί έτρεμουλίσσε λιγάκι το πόδι της. Έπειτα, πως είχε νόσο τών «έπινεφριδίων» («Α ν τ ι σ ο ν»). Είχα βρη κυριολεκτικά το μπελά μου... Κι' όμως έφέτος ή σύχασε πιά. Μου λέει για τόν καιρό, για τη διεθνή κατάστασι, για την πολιτική, για τη μόδα καί δε μου λέει τίποτα γι' άρρώστειες...

— Έγιναν λοιπόν;

— Ίσα ίσα, τώρα άσθενεί πραγματικά. Το νόσημά της είναι δυστυχώς άνιάτο. Καί τό ξαίρει!

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΝΕΛΛΗΣ

ΙΑΤΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΣΩΣΤΟ!

Ο γιατρός: Πώς; Πίνετε μιάν όκ ά κρασί την ήμερα; Μα εγώ σάς είχα πη να μην πίνετε παρά μισή... Ο πελάτης: Μάλιστα, αλλά έχω κι' άλλο γιατρό, που μου είπεν επίσης να πίνω μισή... όκ ά!

ΦΑΝΤΑΣΟΥ... ΓΥΝΑΙΚΑ!

Στο φρενοκομείο. Η νοσοκόμος: Στόν προθάλαμο κάποιος επισκέπτης ρωτά μήπως αυτές τις μέρες έδραπέτευσε κανένας άσθενής από δω μέσα... Ο ιατρός: Γιατί ρωτά; Η νοσοκόμος: Γιατί κάποιος τούκλεψε, λέει, τή... γυναίκα του!

Ο ΦΟΙΤΗΤΗΣ

Στις εξετάσεις ιατρικής: Κύριε φοιτητά, μπορείτε να μου άπαριθμήσετε τα όστα της κεφαλής; Τά έχω όλα στο... κεφάλι μου, άλλ' αυτή τη στιγμή δεν τα θυμάμαι!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΦΕΙΔΙ

Άπό τά φοιτητικά χρόνια

Έκείνη φοιτήτρια της φαρμακευτικής. Έκείνος φοιτητής της ιατρικής.

Άγαπιώνται αλλά δεν τολμάνε να έκμυστηρευθόν τόν έρωτά τους.

Τά πράγματα ήρθαν έτσι, ώστε να πάνε έκδρομή σέ κάποιο νησί. Έκει στην άμμουδιά, μετά τό μπάνιο, έξάπλωσαν καί οι δύο με τά μαγιό.

Σιωπηλοί. Τό μόνο που έμιλούσε — μάλλον έφλυαρούσε άκατάπαυστα — ήταν τό κύμα που έσβυνε άργά πάνω στη χρυσή άμμουδιά.

Ήξαφνα, εκείνη έδγαλε μιά δυνατή κραυγή. Ένοιωσε έναν πόνο στο δροσερό μπράτσο της. Σάν κάτι να την έτσιμψησε.

— Άχ!... Κάτι με έτσιμψησε...

— Ίσως φείδι, είπεν εκείνος!...

Έκύταξε γύρω καί έπρόσθεσε.

— Ναί, νάί, φείδι ήταν!... Νάτο! Καί έτρεξε σέ κάτι χόρτα, που ήταν πιό πέρα.

— Τώρα τί θα γίνει; έρώτησε εκείνη με άγωνία...

— Που σάς έδάγκωσε;

— Έδώ...

Της έπιασε τό μπράτσο... Τί δροσερό που ήταν. Άλλωστε καί εκείνη...

.....

Έπέρασαν πολλά - πολλά χρόνια από τότε. Έκείνος καί εκείνη έχουν παντρευθή. Βρίσκονται καί οι δύο στο φαρμακείον εκείνης. Γέροι με άσπρα μαλλιά.

Εκείνη τη στιγμή έμπήκε ένα χαριτωμένο ζευγάρι.

— Τή δεσποινίδα την έδάγκωσε κάτι.

Ίσως σαρανταποδρούσα... Μήπως ξέρετε, τί μπορούμε να κάνωμε;...

Όταν άργότερα, τό ζευγάρι έφυγε άπ' τό φαρμακείο, εκείνος είπεν με ένα μειδίαμα, που έπρόδιδε παληές όμορφες άναμνήσεις.

— Ξέρεις, θέλω να σου έκμυστηρευθώ κάτι... Θυμάσαι, τότε, που έπήγαμε έκδρομή στο νησί...

— Ναί... θυμάμαι πολύ καλά...

— Που ήμαστε ξαπλωμένοι στην άμμουδιά... θυμάσαι;

— Θυμάμαι πολύ καλά...

— Που άξαφνα σε έδάγκωσε τό φείδι... θέλω να σου πώ...

... ότι δεν ήταν φείδι, αλλά εσύ με έτσιμψησες με μιά καρφίτσα στο μπράτσο...

Έκανα πως τό έπίσταψα ότι ήταν φείδι, γιατί, διαφορετικά, μπορεί σήμερα να μην βρίσκόμαστε ό ένας πλάι στον άλλον...

ΕΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΗΝ ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ

SEDOFLORINE

ΠΡΟΣ ΠΑΣΑΝ ΑΛΛΗΝ ΠΑΡΕΜΦΕΡΗ ΣΚΕΥΑΣΙΑΝ

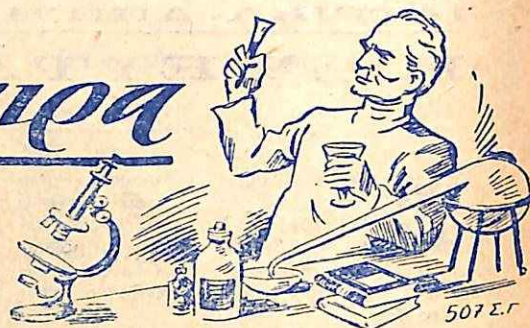
Διά τούτο έχει καί ΑΝΩΤΕΡΑ θεραπευτικά άποτελέσματα. Επί πλέον είναι ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΡΑ. Υπογραμμίζετε εις τας συνταγάς σας τήν συνάλλαξήν SEDOFLOLINE.

RHEOCHOLINE

ΑΣΥΓΚΡΙΤΟΣ ΕΙΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Πρός άποφυγήν συγχίσεως υπογραμμίζετε εις τας συνταγάς σας τήν λέξιν RHEOcholine

Ίατρικά Ξεδύματα

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΩΝ ΠΕΛΑΤΩΝ ΜΑΣ

Η...ΥΠΟΒΟΛΗ

ΤΟ ΔΥΝΑΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΙΣ τὴν Β. Ἑλλάδα ἰδρυθὴν ὀφθαλμο-
λογικὴ ἐταιρεία τῆς ὁποίας ἡ ἐ-
ναρκτήριος συνεδρίασις προσέλαβε μορ-
φὴν ὀφθαλμολογικοῦ συνεδρίου διὰ πρῶ-
την φορὰν συνερχομένου ἐν Ἑλλάδι με-
συμμετοχὴν καὶ τῆς ὀφθαλμολογικῆς Ἑ-
ταιρείας Ἀθηνῶν. Τὸ «Σαλόνι τοῦ Ἰα-
τροῦ» ἀπευθύνει ὀλοψύχους εὐχὰς εἰς
τὴν νεοσύστατον Ἑταιρείαν. Εὐχεται εὐ-
δόκιμον καὶ μακράκινα σταδιοδρομίαν
καὶ πλήρη εὐδωσίαν τῶν ἐπιστημονικῶν
τῆς σκοπῶν. Εἶναι καὶ συμβολικὴ ἡ ἱ-
δρυσίς τῆς εἰς τὴν Β. Ἑλλάδα. Ἐκεῖ
ἐπάνω ὅπου σήμερον στρέφεται ἡ προ-
σοχὴ ὅλων τῶν Ἑλλήνων οἱ πάντα γνοὶ
καὶ ἔνθεροι Ἕλληνες πατοῖται ὀφεί-
λουν νὰ ἔχουν δόλωκα τὰ μάτια των
καὶ νὰ βλέπουν καθαρά τοὺς σημειουμέ-
νους κινδύνους. Ἡ υἱεὶα τῶν ματιῶν τῶν
κατοίκων τῆς Μακεδονίας εἶναι σήμερον
ἕνα ἔργον ἀπὸ τὰ ἐθνικώτερα. Ὅπως
καὶ ἐὰν ἐκληφθῇ τὸ ἔργον τῆς νέας ὀ-
φθαλμολογικῆς Ἑταιρείας εἶναι σπου-
δαῖον καὶ μέγα. Καὶ ἐπιστημονικῶς καὶ
ἐθνικῶς. Εἰς τοὺς πρωτεργάτας τῆς
πραγματοποιήσεως τῆς ἐπιτυχούς ιδέας
ἀπευθύνωμεν διττὰ συγχαρητήρια. Καὶ
διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ διὰ τὴν πα-
τριωτικὴν δυνάμειν ἐνέργειαν των.

ΔΟΥ λοιπὸν ὅτι ἔχομεν καὶ πτηνια-
τρεῖον. Ἰδρυτὴς τοῦ νέου αὐτοῦ κλά-
δου τῆς ἱατρικῆς εἶναι ὁ Γάλλος πτηνια-
τρος κ. Ἀντραί, ὁ ὁποῖος ἐπενέσθη καὶ
εἰδικὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα γιὰ τοὺς
μικροσκοπικοὺς ἀσθενεῖς του. Στὴν πε-
ρίεργη αὐτὴ κλινικὴ νοσηλεύονται 400
πτηνὰ. Καὶ κατὰ τὰς πληροφορίας ποὺ
μᾶς ἤλθον ἀπὸ τὸ Παρίσι, ὅταν τὰ ἀρ-
ρωστα πουλάκια γίνονται καλά, ἐκφρά-
ζουν τὴν εὐγνωμοσύνην τους πρὸς τὸν
ἱατρὸν μὲ κελαιδισμοὺς μελωδικούς.
«Τσίου, τσίου, τσίου», τὸ ὅποιον κατὰ
πιστὴν μετάφρασιν δισπορεῖται πτηνο-
λόγου, σημαίνει: «δὲν εὐρίσκω λόγους
νὰ σὰς εὐχαριστήσω». Ἡ μεγάλη αὐτὴ
ἐπιστημονικὴ πρόοδος, ποὺ ἐχαιοετίσθη
μὲ εὐχαριστηρίους ὕμνους ἀπ' ὅλες τῆς
χορωδίας τοῦ πτερωτοῦ κόσμου μᾶς ἐπι-
τόττει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι πολὺ γρήγορα
θὰ ἴδωμεν καὶ ἱατροὺς τῶν ψύλλων καὶ
πάσης μικροσκοπικῆς ὑπάρξεως. Γιατὶ
τάχα νὰ ἐνδιαφερόμεθα γιὰ τὴν υἱεὶαν
ἐνὸς μαντρόσκυλου καὶ νὰ μένωμεν ἀ-
συγκίνητοι στὸν πόνο τοῦ φοκαρά τοῦ
σπουρητή, ποὺ ὑποφέρει ἀπὸ σοβαρὸ
κρυολόγημα;

Χειμῶνας εἶναι παλτουδάκι δὲν ἔχει

καὶ κάθετα κουβαριασμένος στὸ δέν-
τρο, ἀναμένων εἰς μάτην ὅχι τὸ φορεῖον
τῶν πρώτων βοηθειῶν ἀλλὰ μιὰ ἡλιακὴ
ἀκτῖνα. Τί θὰ συμβῇ ὅμως, ἂν ἡ εὐαι-
σθησία μας φτάσει ὡς ἐκεῖ καὶ ἂν εἰς τὸ
νοσοκομεῖον τοῦ κ. Ἀντραί ἀρχίσουν νὰ
νοσηλεύονται καὶ κουνούπια καὶ σκνίπες
καὶ μυῖγες; Φοδούμαι μήπως στὸ τέλος
φαγωθούμε ἀπὸ τὰ ὀχληρὰ ἔντομα, τῶν
ὁποίων ἡ ζωὴ θὰ παρατείνεται μὲ τὴν
βοήθεια τῆς ἐπιστήμης. Γι' αὐτὸ, καλὸν
θὰ εἶναι νὰ λειτουργήσῃ καὶ ἡ κλινικὴ
τῶν ἐντόμων νὰ διατηρηθῇ ὅμως καὶ ἡ
ἐντομοκτονία κόνις!

Ἀντὶ σταυρολέγου

Ο Κ. ΑΝΑΠΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Τρ. . . ρετσινόλαδο

Ὁ κύριος Ἀνάποδος μπήκε σ' ἕνα φαρ-
μακεῖο:

— Θέλω νὰ μοῦ δώσατε, εἶπε, δέκα δρά-
μα ἀπὸ τὸ καλλίτερο: «Φέρνει πόνον, ἀλλὰ
δὲν πόνον σωτήριο». Ὅριστε κ' ἕνα
μπουκάκι.

Ὁ φαρμακοποιὸς ἔπρεε τὸ μπουκάκι
ποῦ τοῦ ἔτεινε ὁ κύριος Ἀνάποδος, ἀλλὰ
δὲν φάνηκε νὰ καταλαβαῖν τί τοῦ ζητοῦ-
σαν.

— Τί ἐπιθυμεῖτε; ρώτησε.

— Ἐπιθυμῶ, ἐπανέλαβε ὁ κύριος Ἀνά-
ποδος δέκα δράμα ἀπὸ τὸ καλλίτερο: «Φέρνει
πόνον ἀλλὰ πόνον σωτήριο». Δὲν
ἀκούσατε;

— Ἀκούσα, ἀκούσα, ἀλλὰ δὲν κατάλαβα
καλὰ. Τί φάρμακο ζητᾷτε;

Ὁ κύριος Ἀνάποδος ἄρχισε νὰ ἐκνευ-
ρίζεται:

— Σὰς εἶπα, ἐπέμεινε, πολὺ καθαρὰ τί
θέλω. Θέλετε νὰ σὰς τὸ πῶ καθαρότερα;
Θέλω δέκα δράμα: εὐγρὰς ἀλλὰ σωτηρίου
ἀνδρίας, ἢ ἂν προτιμᾷτε «ἄγρου σαρώβρου
τοῦ πεπτικοῦ σωλίνου», ἢ «εἶναι βασιαν-
σπῆριον γιὰ τὰ παιδιὰ, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς
μεγάλους», ἢ τέλος πάντων «σκετό τὸ πι-
νον οἱ πολλοὶ θαρραλέοι». Μὲ κατάλαβες
τώρα;

Δὲν ξέρω τί μοῦ ζητᾷτε, εἶπε ὁ φαρ-
μακοποιός. Ἐξηγήστε πῶς καθαρὰ, γιατί
δὲν ἔνα καὶ ὁ γὰρ χάσιμο.

— Μὰ ἐπὶ τέλους, φωνάζει ὁ κύριος Ἀνά-
ποδος, δεῖτε νὰ μὲ ἐξηγητήσετε. Σὰς
ζητᾷ καὶ πῶς δὲν μπορεῖ νὰ μὴν τὸ
ἔχετε... Πῶς θέλετε νὰ σὰς τὸ πῶ... Ὅλα
μεταχειριστὰ μίαν ἑκατομμύριον κόπων ρεαλι-
στικώτερη: «Οἱ συνέπειές του εἶναι φοβε-
ρὲς ἂν σημειωθῶν στὸ δρόμο...».

Δὲν ξέρω, εἶπε ὁ φαρμακοποιός.
Νὰ πᾶτε νὰ φέρετε μιὰ συνταγή. Ἐτοῖς δὲν
δίνουμε φάρμακα.

Ὁ κύριος Ἀνάποδος πῆρε πίσω νευρι-
σμένους τὸ μπουκάκι.

Κύριε ἐλέησον μουρμουρίσει βγαίνον-
τας ἔξω. Τί εἶδος φαρμακοποιός εἶναι καὶ
δὲν καταλαβαίνει τί τοῦ λέει ὅταν τοῦ
ζητᾷ δέκα δράμα ρετσινόλαδο! Ἀς ἐγκύ-
ψουν λοιπὸν οἱ κ. κ. φαρμακοποιοὶ καὶ εἰς
τά... σταυρολέγα!

Μιὰ ἡμέρα ἦλθε μιὰ γυναῖκα στὸ
γραφεῖο μου νὰ τὴν ἐπισκεφθῶ. Ἦτο
ἀπ' αὐτὲς ποὺ κατεβαίνουν ἀπὸ τὰ βου-
νὰ νὰ παραχειμάσουν μὲ τὰ ζωντανά
τους. Ἐμεῖς στὰ χωρὶς τὶς λέμε βλάχι-
τους. Παρεπονέιτο γιὰ πόνους στὸ στο-
μάχι, ἀνορεξίαν, δυσκοιλιότητα κλπ. Ἀ-
φοῦ τὴν ἐξήτασα ἕκαστα ἕνα ἀλκαλικὸν
φάρμακον καὶ τὸ διέλυσα ἐπειδὴ δὲν εἶ-
χα πρόχειρο ἄλλο νερὸ μὲ τὸ νερὸ ποὺ
εἶχα εἰς τὴν ψεκάστῃραν κρήνην καὶ ἡ-
τις ἐχρησίμευε διὰ τὸ πλύσιμον τῶν χε-
ριῶν μου, ἄνωθεν τοῦ νιπτήρος μου. Ἐ-
δωκα τὴν ὁδηγίαν καὶ συνέστησα καὶ
τὴν ἀνάλογον διαίταν.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἦλθε καὶ πάλιν
καὶ μοῦ λέγει. Γιατρέ μου εἶμαι πολὺ
καλύτερα, ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ
δώσης ἀπὸ τὸ ἴδιο φάρμακο καὶ μοῦ ἔ-
δειξε τὴν βρυσούλα διὰ τῆς ἀριστερᾶς
χειρὸς. Ἐπῆρα τὸ κουταλάκι, τὸ ἐγέμι-
σα φρέσκο νεράκι ὅπως μοῦ εἶπε καὶ τῆς
λέγω. Πρόσεξε καλὰ τὸ φάρμακο εἶναι
πολὺ δυνατό. Κάθε δύο ὥρες μιὰ κου-
ταλιά τῆς σούπας νὰ πίνης καὶ ὅχι πε-
ρισσότερο. Ἐφυγε, εὐχαριστημένη καὶ
ἐγὼ μόλις ἐκρατοῦσα τὰ γέλια, καὶ εἶπα
καθ' ἑαυτόν. Καυμένο νεράκι πόσους δὲν
ἔχεις κάμει καλά. Καὶ τὸ σπουδαῖο εἶναι
πῶς καὶ ἐμεῖς οἱ ἱατροὶ καμμιὰ φορὰ
πιστεύουμε πῶς τάχα ὁ ἀσθενὴς ἔγινε
καλὰ μὲ τὸ φάρμακο, ἐνῶ εἶναι καὶ ἄλ-
λο πῶς εἰς τὴν ἱατρικὴν γλῶσσαν λέγε-
ται ὑποβολή.

ΙΑΤΡΟΣ Χ. Μ.

(Σελλάσια)

Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ!

Ὁ γιαιτρός στὴ γυναῖκα τοῦ ἀρρώ-
στου:

— Κατορθώσατε νὰ κάνετε τὸν ἄν-
τρα σας νὰ ἰδρώσῃ, ὅπως σὰς εἶχα συ-
στήσει;

— Βέβαια, γιατρέ μου. Ἐφτάξε μό-
νο νὰ τοῦ δείξω τὸ λογαριασμὸ τῆς...
μοδίστρας μου!

Η ΕΥΘΥΜΗ ΖΩΗ

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΟΥ

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ...ΟΛΟΜΟΝΑΧΟΣ

Ἔνας νοσοκόμος ἔμεινε ἕνα βράδυ δια-
νυκτερεύων. Γιὰ νὰ μὴ χάσῃ τὸν καιρὸ τοῦ
ἔργου κι' ἔστειλε τὰ ἐξῆς γράμματα σ' ἕνα
φιλενάδε του.

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΤΟΥΛΑ,

Εἶμαι μόνος! Ὁλομόναχος. Ἡ καλὴ
σου συντροφιά θὰ μὲ παρηγορήσῃ λί-
γο. Θὰ σὲ περιμένω ὠρισμένως, τὴ Δευ-
τέρα τὸ ἀπόγευμα στὸ σπίτι. Θέλεις;

ΝΙΚΟΣ

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΜΑΡΙΚΑ,

Ἡ μοναξιά μου εἶναι κατὶ τὸ ἀπί-
στευτο. Ἐχὼ ἀνάγκη νὰ δῶ τὰ γλυκά
σου τὰ ματάκια. Τὴν Τρίτη τὸ ἀπόγευ-
μα ἔλα! Θὰ μοῦ κάνης τόσο καλὸ!

ΝΙΚΟΣ

ΦΡΟΣΩ ΜΟΥ,

Εἶμαι μόνος στὴ ζωὴ. Κατάμονος.
Οἱ μέρες μου περνᾶνε ἀφόρητες ἀπὸ
μοναξιά. Ἐστὼ καὶ μιὰ φορὰ τὴν ἑ-
βδομάδα ἡ παρουσία σου θὰ μὲ ζωο-
γονοῦσε. Ἀν θέλῃς νὰ μοῦ κάνης αὐτὸ
τὸ καλὸ, θὰ σὲ περιμένω τὴν Τετάρτη
τὸ ἀπόγευμα. Ἐλα!...

ΝΙΚΟΣ

ΧΡΥΣΗ ΜΟΥ ΛΕΝΑ,

Τὸ γλυκὸ σου τὸ γέλιο θὰ θελήσῃ λί-

Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν ἱατρῶν

ΕΥΘΥΜΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΦΤΩΧΕΙΕΣ!

Ὁ γιαιτρός (σ' ἕνα πάμφτωχο
ἀσθενή): Ἀγαπητέ μου, ἔχεις ἴκτερο...
Ὁ ἀσθενής: Τί θὰ πῇ αὐτό;
Ὁ γιαιτρός: Χρυσή.
Ὁ πελάτης: Ἀλήθεια; Χρυσή;
Καὶ ποῦ μπορῶ νὰ τὴν... ἐξαργυ-
ρώσω;

ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΑΣΜΑ

Ὁ γιαιτρός στὴ γυναῖκα ἐνὸς χωρι-
οῦ:

— Σὰς εἶπα χτὲς νὰ ἐτοιμάσετε γιὰ
τὸν ἄντρα σας ἕνα κατάπλασμα...

— Τοῦ τὸ ἐτοίμασα, γιατρέ. Ἀλλὰ
ὅσο κι' ἂν τὸν ἐβίασα, δὲ θέλησε νὰ φάῃ
περισσότερο ἀπὸ τὸ... μισό!

ΦΥΣΙΚΑ!

Ὁ κ. καθηγητὴς τῆς Ἀνατομίας εἶνε
βυθισμένος στὴν ἐργασία του. Ἐαφνικά,
ἡ γυναῖκα του φωνάζει:

— Ἰσίδωρε! Ἰσίδωρε! Ὁ γιός μας
ἤπιε ὅλο τὸ μελάνι. Τί νὰ κάμω τώρα;
Κι' ὁ ἀφηρημένος καθηγητὴς:
— Γράψε μὲ τό... μολύβι!

ΚΩΜΙΚΑ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Ο ΝΟΣΤΙΜΟΣ ΚΥΡΙΟΣ

Ἡ κ. Πουλχερία εἶνε πολὺ ἄρ-
ρωστη. Κρύωσε ἕνα βράδυ στὸ θέ-
ατρο κι' ἕνα μῆνα τώρα τὴν ψήνει
ὁ πυρετός.

Ὁ γιαιτρός τῆς οἰκογενείας ὅτι
μπορεῖ κάνει γιὰ νὰ τὴ σώσῃ ἀπὸ
τὸ μοιραῖο καὶ τὸ κατορθώνει.

Ἡ κ. Πουλχερία σηκώνεται πιά
ἀπὸ τὸ κρεβάτι.

— Κυρία, τῆς λέει τότε ἡ ὑπη-
ρέτριά της, ὅλο τὸν καιρὸ ποὺ εἶ-
σαστε ἄρρωστη, ἐρχόταν ἕνας πο-
λὺ νόστιμος νέος καὶ ζητοῦσε νὰ
μάθῃ πῶς πάτε, μὲ ζωηρὸ ἐνδιαφέ-
ρον, ἦρθε καὶ σήμερον τὸ πρωῒ...

Ἡ κ. Πουλχερία (ποῦ εἶνε χή-
ρα...) συγκαίνεται.

— Ἀ τὸν καημένο... Ποῖος εἶνε
ἄρα γε, ἂν ἐρθῇ κι' αὔριο, νὰ τὸν
μπάσης μέσα.

Τὴν ἐπομένη, ὁ «πολὺ νόστι-
μος» νεαρὸς ἔρχεται ὅπως πάντα
καὶ γίνεται δεκτὸς ἀπὸ τὴν κ.
Πουλχερία.

— Κύριε, τοῦ λέει, ἡ χήρα, μὲ
συγκινεῖ πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον, ποῦ
δείξατε στὴν ἀρρώστειά μου.

— ὦ, παρακαλῶ, παρακαλῶ.
Αὐτὸ ἦταν τὸ καθήκον μου...

— Εἴσατε πολὺ καλός, ἀλλὰ πῶς
δυνατίζεστε;

— Πάκης Κορακιᾶδης.
— Καὶ τί δουλειὰ κάνετε;
— Εἶμαι ἐργολάβος... κηδεῶν!

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΓΙΑ-
ΤΡΟΥ

Ἦλθε πρὸ ἡμερῶν ἕνας κύριος καὶ
μοῦ παραπονέθηκε ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ
κοιμηθεῖ τὴν νύκτα.

Τοῦ ἐβούλησα κατὶ ὑπνωτικῆς παστί-
λιος, ἀλλὰ δὲν τοῦ ἔκαναν τίποτε. Τοῦ
ἔδωσα τότε ἀκόμη πιὸ δραστικὰ ὑπνω-
τικά, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ δὲν τὸν ὠφέλησαν.

Ἐπέμεινα καὶ τοῦ ἔδωσα ὅλα τὰ γνω-
στὰ φάρμακα ὅλων τῶν φαρμακευτικῶν
οἰκῶν γιὰ νὰ τοῦ χαρίσω τὸν ὕπνον, ἀλ-
λὰ τὸ πρᾶγμα στάθηκε ἀδύνατον.

Στὸ τέλος ἀνεκάληψα ὅτι ὁ κύριος
αὐτὸς ποῦ δὲν κατορθώνει νὰ κοιμηθεῖ
τὴ νύκτα ἦταν νυκτοφύλαξ σὲ μιὰ Τρά-
πεζα καὶ κοιμόταν τὴν ἡμέρα!

Η ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ!

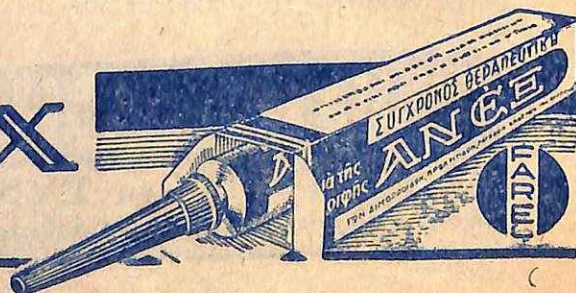
Ὁ γιαιτρός:
— Φίλε μου, δυστυχῶς ὀφείλω νὰ
σοῦ ὁμολογήσω ὅτι ἔχεις ὀργανικὴν πά-
θησιν στὴν καρδιά...

Ὁ πελάτης: Καθόλου. Ἄλλ' αὐ-
τό, ποῦ βγάλατε εἶνε τὸ κουμπὶ τοῦ...
πουκάμισού μου!

ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ; ROMMADE ANEX

ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΕΙΣ:

πρωκτίτιδα, ραγάδας, τεινεσμόν
προβτατίτιδα καὶ κυνησμόν τῆς ἐξέρας.

Εὐγευστον
Τονωτικόν
Ἀριστον δι-
εγερτικόν
τῆς ὀρέξεως

ΣΤΗΛΕΝΟ

Ἀριστον δι-
εγερτικόν
τῆς ὀρέξεως
Τονωτικόν
Εὐγευστον

ΑΠΟ ΤΑ ΚΩΜΙΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

ΤΟ ΚΡΕΒΒΑΤΙ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΚΗΣ "ΤΡΑΒΙΑΤΑΣ",

Ο φόβος μιάς μητέρας

Η σκηνή στο καλοκαιρινό θέατρο των Καλαμών «Κήπος της Έδεμ». Στο εξοχικό αυτό θεατράκι των Καλαμών είχε στήσει το τσαντήρι του το Έλληνικό μελόδραμα, μία κομπανία καλλιτεχνών με τον Άγγελόπουλο, τον Βολάνη, τον Βλυσσίδη, τον Πετρόπουλο, την Μαρία ντέ Ριμπάς, μιά εξαιρετική Γαλλορωσίδα πριμαντόνα, που είχε φέρει στα 1922 ο Κονταράτος μαζί με άλλους μελοδραματικούς παράγοντας, και με διευθυντή της ορχήστρας τον άειμνηστο Μαστρεκίνη.

Το εξοχικό θεατράκι της Καλαμάτας για πρώτη φορά έστέγαζε όπερα και οι Καλαματιανοί που δεν ήξεραν καθόλου από Μελόδραμα, γέμισαν το θέατρο για ν' ακούσουν την «Τραβιάτα».

Η Μαρία ντέ Ριμπάς, που συνηθισμένη στα μεγάλα θέατρα, για πρώτη φορά πήγαινε σε τόσο μικρή έπαρχία, είχε γίνει έξω φρενών, γιατί δεν της άρεσε πρώτα - πρώτα η μικροσκοπική σκηνή του θεάτρου, αλλά ούτε και το καμαρίνι που την είχαν βάλει να ντυθή... Τό τραπέζι της πρώτης πράξεως, που πρόκειται να καθήσουν οι προσκεκλημένοι της — τραπέζι του καφεενείου του θεάτρου — της είναι έντελώς ακατάλληλο για να παίξει, αλλά και τα άλλα χρειώδη της σκηνής, που ζητάει να ιδη προτού κλείση η παράστασις, τα βρίσκει όλα ακατάλληλα. Όμως σ' εκείνο που διαφωνεί ριζικώς με τον φροντιστή της σκηνής και του δηλώνει ότι δεν δέχεται να... πέση, είναι το κρεββάτι στο οποίο πρόκειται να ξαπλωθή (4η πράξη). Ζητάει να της φέρουν κρεββάτι πραγματικό και όχι δυο «στρίποδα με τάβλες».

Με τα πολλά εξοικονομήθηκε ένα ντινιό. Τό δανεισθηκε ο φροντιστής από την κυρά Κατίνα την καθαρίστρια του θεάτρου, που καθόταν δίπλα σ' ένα φτωχικό σπιτάκι και που σ' αυτό κοιμόταν ή μοναχοκόρη της.

Αρχίζει, λοιπόν, το έργο, οί Καλαματιανοί κατενθουσιάζονται με τους εκτελεστές και ιδιαίτερος η κυρά Κατίνα ή καθαρίστρια, που παρακολουθεί και αυτή την παράστασι.

Έρχεται τέλος η ώρα για να πεθάνη η Βιολέττα... επάνω στο κρεββάτι της κυρά Κατίνας! Η κυρά Κατίνα που παρακολουθεί με την κόρη της την παράστασι, βλέποντας πως η... Τραβιάτα πεθαίνει φθισική επάνω στο κρεββάτι της κόρης της, γίνεται έξω φρενών.

— Στο παιδί μου το κρεββάτι να κοιμηθί ή φθισικά. Και ενώ οι θεαταί χειροκροτούν

την βιολέττα, τον Άλφρεδο, τον πατέρα του κλπ. η κυρά Κατίνα τρέχει στη σκηνή και τι νομίζει πως κάνει; Παίρνει το ντινιό της κόρης της, το κατεβάζει στο πίσω μέρος της σκηνής, το καταδρέχει γρήγορα με οινόπνευμα και το βάζει ύστερα φωτιά για να το άπολυμάνη!

Τό ντινιό παίρνει μπουρλότο και οι φλόγες περικυκλώνουν τη σκηνή.

Λίγο έλειψε να καούν ζωντανοί όλοι οι ήθοιοι, για να άπολυμανθή το ντινιό από τα μικρόδια της... Τραβιάτας!

ΣΠΕΤ.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΤΕΡΑΤΩΝ
ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

(Συνέχεια εκ της 5ης σελίδος)

σύγγραμμα με τίτλον: «Διὰ τὰ ἀνδρόγυνα, σχετικῶς με τὰς γεννήσεις καὶ τὰς προφυλάξεις ἐναντὶ γεννήσεων τεράτων», τοῦ ἱατροῦ Jacob Clesius ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς Geleert Tenbuchlandlung 1812, τὸ κάτωθι ἀπόσπασμα: «Γεννήσεις τεράτων εἶναι περισσότερον συνήθεις εἰς τὸ διάστημα ἐνὸς πολέμου παρὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰρήνης, καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον παρατηροῦνται τοιαῦται εἰς τὴν Αἴγυπτον, καθὼς ἐπίσης ὡς παρατηρήθη ὑπὸ διαφόρων ἱατρῶν γίνονται περισσότεραι τοιαῦται γεννήσεις θηλέων παρὰ ἀρρένων».

Οὐσιώδης ἐπίσης δύναται νὰ εἶναι ἡ κατωτέρω παρατήρησις τοῦ Gustap Freytag εἰς τὴν ἐξιστόρησίν του περὶ φόβου κατὰ τὸ διάστημα τοῦ τριακονταετοῦς πολέμου, εἰς τὸν τρίτον τόμον τοῦ «Bildern Aus Deutscher Vergangenheit».

«Αἱ ἐπιδράσεις μιάς τοιαύτης ζωῆς πλήρους ἀβεβαιότητος καὶ τυραννίας ὁποῦς ἐξησκήθη αὐτὴ ἐπὶ τῆς ψυχῆς τῶν ἀγροτῶν ἦσαν λίαν θλιβεραί.

Ο φόβος, ἕνας διαρκὴς τρομακτικὸς φόβος ἐξεσώριζε διαρκῶς τὰς καρδίας. Εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπαρουσιάζοντο τὰ φρικτώτερα ὀράματα καὶ παρατηρήθησαν τὰ συνήματα μιάς τρομακτικῆς καταστροφῆς με πολυαριθμοὺς γεννήσεις τεράτων».

Ἐπίσης μετὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων τοῦ ἔτους 1870/71, παρατήρησεν ὁ Γάλλος Διευθυντὴς κλινικῆς Le-grand du Sanlie σῶρεϊαν γεννήσεων τεράτων, διὰ τὰς ὁποίας ἔδωκεν ὡς ἐξήγησιν τὴν ἐπιπεσοῦσαν πείναν, ἀσυνήθει ψυχικὰς συγκινήσεις καὶ καταχρήσεις οἰοπνευματωδῶν καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ γυναικείου πληθυσμοῦ.

ΠΕΝΘΗ

ΠΕΤΡΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΗΣ

(11 Αὐγούστου 1951)

Ένας πιστός φίλος μας έφυγε. Τόσο γρήγορα, τόσο αναπάντεχα, που ακόμα δεν συνηλάσαμε από το σκληρό πλήγμα.

Ο Πέτρος Μουσούρης, δεν ήταν μόνον φίλος μας ήταν και ένας πιστός και τίμιος υπάλληλος, που συνέδεσε πάντοτε τη ψυχή του με την εργασία του. Ακαταπόνητος, πάντα γεμάτος ζωή και χιούμορ γύριζε την Ελλάδα φέρνοντας παντού τους χαιρετισμούς της FAREL στους φίλους της και τους γνωστούς της.

Παντού ήταν ευπρόσδεκτος και πολλές φορές οι φίλοι του περίμεναν ανυπόμονο την άφιξή του για ν' ακούσουν τ' άστεία

του, να δούν το χαρούμενό του πρόσωπο και να μάθουν όλα τα νέα της Άθηνας.

Ποτέ του δεν «έωδασε κάτω». Ανάπαυσι δεν ήθελε να γνωρίση. Όλη του η σκέψη ήταν η δουλειά του, η γυναίκα του και η κορούλα του, που τόσο υπερηφανευόταν γι αυτή. Και ξαφνικά, έπεσε πάνω στη μαχη της δουλειάς. Παρ' όλον ότι φαινόταν καταβεβλημένος και του συνιστάτο να ξεκουρασθῇ, ο Πέτρος Μουσούρης, ο ίδιος πάντοτε, και με θλιμμένο χιούμορ αυτή τη φορά έλεγε με τη γνώστη επτανησιώτικη προφορά του: «Μωρέ για τεμπέλη με πήραν και μου λέν να πάσω στο κρεββάτι». Βρέ και μου λέν ο Πέτρος θα πάη στη Κέραι, χιονίζει ο Πέτρος θα πάη στη Κέραι!». Και όμως, από εκεί μας ήλθε το ξαφνικό μήνυμα, ότι ο Πέτρος αρρώστησε ξαφνικά και μας έρχεται πίσω.

Τίποτε δεν μπόρεσε να σταματήσει την άδυσώπητη Μοίρα, ούτε η θερμότερες φροντίδες των δικών του όσον και του προϊστάμενου του, ούτε η αγωνία και η λαχτάρα των συναδέλφων του. Ο Πέτρος έλυωνε σιγά-σιγά. Και μέσα σε μια και μόνο βδομάδα χάθηκε για όλους μας ο αγαπητός μας φίλος και συνάδελφος.

Δεν άφησε μόνο τη γυναίκα του και τη κορούλα του όρφανούς. Άφησε κι' όλους εμάς που τον γνωρίσαμε, τους φίλους του και τους συναδέλφους του σε μια βαθεία λύπη. Και μόνο μια χαρά νοιώθουμε τώρα. Χάρης στη ξεχωριστή εκτίμησι και αγάπη που του έτρεφε η FAREL, έχουμε τώρα ανάμεσά μας την κόρη του, για συνάδελφο, που την περιβάλλουμε όλοι, με όλη μας τη στερνή. Και η ανάμνησι του Πέτρου Μουσούρη εξακολουθεί να μένη ζωντανή κοντά μας. Άς είναι ελαφρό το χῶμα που σε σκεπάζει αλησμόνητα φίλε! Σ. Ζ.

ΑΜΙΒΑΔΟΛΥΣΙΝΕ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Α. ΡΕΛΛΙΑ

Νέα πρωτότυπος και αποτελεσματική σκευασία κατά των

ΑΜΟΙΒΑΔΩΝ, ΛΑΜΒΛΙΩΝ

ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΠΑΡΑΣΙΤΩΝ

ΤΟΥ ΕΝΤΕΡΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

με βάση το Μελισσικόν Όξύ

■ Ανακοίνωσις εις την Ιατρικήν Έταιρίαν κατά την Συνεδρίαν της 2/11/46.

■ Η πλήρης θεραπεία επιτυγχάνεται διά της λήψεως 4 κυτίων των 20 capsules.

■ Δέν απαιτείται δίαιτα κατά την διάρκειαν της θεραπείας.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ

Η
ΟΦΘΑΛΜΙΝΗ

Δεδοκιμασμένης αποτελεσματικότητος σκευασία κατά των

ΕΠΙΠΕΦΥΚΙΤΙΔΩΝ

ΤΡΑΧΩΜΑΤΑ

ΟΦΘΑΛΜΙΑ

ΕΑΡΙΝΟΣ ΚΑΤΑΡΡΟΥΣ ΚΛΠ.

ΚΕΡΑΤΙΤΙΔΟΣ - ΔΑΚΡΥΟΚΥΣΤΙΤΙΔΟΣ

και πωλείται εις όλα τα Φαρμακεία.

ΟΠΟΥ ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ
ΤΟ ΑΣΒΕΣΤΙΟΝ
ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ
ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΝ

DECAL

Η ΜΟΝΗ ΣΚΕΥΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΟΠΟΙΑΝ ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΟΧΟΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΜΕΤΑ ΤΩ ΑΣΒΕΣΤΙΩ Η ΒΙΤΑΜΙΝΗ D

“Ένα νέο φάρμακον τῆς **FAREL**

DYSPNEINE

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΣΚΕΥΑΣΙΑ ΔΙΑ
ΤΗΝ ΤΑΧΕΙΑΝ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΙΝ ΤΩΝ
ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ ΕΚ ΠΑΡΟΞΥΣΜΩΝ

ΑΣΘΜΑΤΟΣ

Επιτυχής συνδυασμός :

- Αμινοφυλλίνης
- Εφεδρίνης
- Ίωδιούχου καλίου
- Λουμινάλης

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ:

• ΒΡΟΓΧΙΚΟΝ ΑΣΘΜΑ

• ΠΝΕΥΜΟΝΙΚΟΝ ΕΜΦΥΣΗΜΑ

• ΑΛΛΕΡΓΙΚΟΝ ΑΣΘΜΑ

• ΟΞΕΙΑΙ & ΧΡΟΝΙΟΙ ΒΡΟΓΧΙΤΙΔΕΣ

ΑΜΕΣΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΕΤΑΜΕΝΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

1 — 3 Δισκία ἡμερησίως

Οὐδεμία ἀντένδειξις.